

SVATOBŮŘICE-MISTŘÍN

ZPRAVODAJ
OBCE

2/2012

EDITORIAL

Ilustrační foto

Obálka tohoto čísla měla mít původně fotografii s velikonoční tematikou, příprava jeho obsahu a výroba zpravodaje samotného se protáhla natolik, že jsem raději pro aktuálnost vzhledem času vydání zařadil snímek ze zahájení prací a na „poslední chvíli“ jsem zachytil výsledek prvního dne prací na rekonstrukci silnice v části obce Svatobořice (od křižovatky u sv. Anny) a v Mistříně (po celé délce směrem na Šardice).

Stavební práce na II. části průtahu obcí začaly dne 2. května. Byla zahájena akce, v jejíž uskutečnění jsme již ani nevěřili. Avšak téměř neskutečné začalo být díky velkému úsilí a aktivitě vedení naší obce skutečností a do tří měsíců bude náročné dílo nemalé finanční hodnoty ukončeno. Nadcházející období jistě přinese určitá omezení v dopravě a ve spojení z Mistřína do Kyjova. Ale vědomí, že do času vrcholícího léta - do poloviny prázdnin - bude naše obec mít kvalitní a upravené hlavní silniční tahy, to přece stojí za trochu naší trpělivosti a nadhledu. Věřím, že obojí budeme mít dostatek a stavbařům i řidičům situaci nijak netížíme.

Podobnou radost zažívají určitě všichni ti naši spoluměšťané, kteří holdují zdravému životnímu stylu, a když ne přímo cykloturistice, tak alespoň jízdy na kole. A s nimi se těší z nového a pohodlného cyklospojení Kyjova s Mutěnicemi po trase bývalé železnice s využitím i zachováním stávajících terénních úprav. Čeká je příjemná a nenáročná projížďka na kole, a možná i na kolečkových bruslích, mezi poli, lukami, lesy i kolem rybníků. Projížďka krajinou, kterou byla dříve možné shlédnout z oken uhánějícího motoráčku, a která byla již několik let pro zrušení železničního spojení zmíněných míst nemožná.

Je dobré, že náš život nám přináší tyto i mnohé jiné změny, které se na dlouhá desetiletí stanou novou „tvář“ naší obce i blízkého okolí. Je dobře, že se představitelům naší obce daří tyto proměny připravit a že se jimi můžeme v dobrém pochlubit našim přátelům, rodákům i hostům. Dva roky před blížícím se jubileem počátků společného soužití Svatobořice a Mistřína jsou to ty nejlepší zprávy.

František Synek, PhDr., šéfredaktor

OBSAH

Zprávy z radnice

Slova pana starosty (fm)	3
Usnesení z jednání zastupitelstva (fm)	4

Budování a rozvoj obce

Slovo místostarostky (tč)	6
Tak šel život našim předkům (jš)	9
150. výročí založení TJ Sokol (ok)	10

Z činnosti organizací a spolků

Z činnosti obecního kulturního domu (rm)	12
Mateřská škola Mistřín (mm)	15
Mateřská škola Svatobořice (dm)	15
Cvičení předškoláčků (dsm)	16
Co se děje v naší škole (uč.)	16
Scholička (mv)	20
Slovácký krúžek Svatobořice-Mistřín –	
Doba postní (pp)	21
Slovácký soubor Lúčka na jaře 2012 (pš)	22
Z činnosti místních hasičů (dn, lh, il)	23
Sčítání zvěře spojené	
s „Mysliveckým ovárkem“ (ll)	25
Spartak Svatobořice-Mistřín (pš)	26
Jarní část pomalu končí (apš)	27
Zima se ukládá ke spánku (mm)	28

K zamyšlení

Mecenáš hrabě F. K. Seilern (jš)	29
Příběh nejen dvou jmen vytesaných (jk)	30
Z redakční pošty (red)	33

Naši rodáci a přátelé

Mistři řemesel II. –	
vytrvalostní běžec K. Hána (pp, fs)	34
Jak věda pomáhá (red)	35

Infoservis

Kulturní kalendář (rm)	36
Znáte dvoměsíčník Malovaný kraj? (vu)	37
Pozvánky a služby občanům (red)	38

Zařazeno na poslední chvíli

Tak jsme se přece jenom dočkali (red)	48
---	----

Slova pana starosty

Vážení čtenáři Zpravodaje, máme tady jaro, přichází trochu rozpačitě, trochu nás straší výkyvy nočních a denní teplot.

Velmi nás zaskočilo nepřejícností vodních srážek. Vždyť po zimě bez sněhu a v březnu 2 mm. Je to historicky největší jarní srážkový deficit. Je jenom na přírodě samé, jak se s tím vypořádá. Možná je to odplata, jak se my k přírodě chováme a jí ubližujeme. Někteří by chtěli na přírodě jenom vydělávat – omyl – my jí musíme jenom bezúplatně vracet a vracet. Nesmíme ji znečišťovat produkty civilizace. Musíme je v největší míře recyklovat a tím je vracet do života společnosti. Naopak musíme v co největší míře snižovat skládování těchto produktů do půdy. Naše obec jde touto cestou, naši občané třídí odpady a my je do třídujeme a finančně zhodnocujeme. Dořešujeme třídění dalších fragmentů komunálního odpadu. Setkal jsem se s nesouhlasem pouze jednoho občana s tímto postupem. Možná, že když začne žít zase v naší obci, tak svůj názor změní. Věřím, že všichni dovedeme víc než jeden.

Uplynulé čtvrtletí není bohaté na konkrétní realizační činnost, ale je bohatší na přípravné práce, a to je příprava rozpočtu, protože ten obsahuje téměř všechno, co se bude dít a realizovat v roce 2012. Obec fungovala až do 31. 3. 2012 v rozpočtovém provizoriu, které bylo schváleno na VII. zasedání ZO konaného dne 22. 12. 2011. Všechny podmínky byly splněny. Stav finančních prostředků obce po skončení rozpočtového provizoria k 31. 3. 2012:

Stav k 1. 1. 2012	19 622 550,88 Kč
Příjmy k 31. 3. 2012	10 586 912,25 Kč
Výdaje k 31. 3. 2012	5 073 502,19 Kč
Financování	+ 2 505,80 Kč

Stav k 31. 3. 2012 25 138 466,74 Kč

Návrh rozpočtu na rok 2012 byl po získání informací z RUD (Rozpočtové určení daní) RO v návrhu vypracován a předložen k projednání finančnímu výboru. Všechny jeho připomínky byly zapracovány

Budování cyklostezky po bývalé trati ČD Mutěnka.

v RO a takto upravený návrh byl předložen 22. 3. 2012 ke schválení ZO. Po schválení ZO byl zveřejněn na obecní úřední desce v tomto znění:

Celkové příjmy rozpočtu ve výši 33 659 400,00 Kč
Financování ve výši 17 736 100,00 Kč
Celkové zdroje 51 395 500,00 Kč

Běžné výdaje ve výši 27 338 500,00 Kč
Kapitálové výdaje ve výši 24 057 000,00 Kč
Celkové výdaje rozpočtu 51 395 500,00 Kč

U výdajů je počítáno se zařazením uvedených akcí:

■ opravy chodníků – Svatováclavská, Farská, Nádražní 2 000 000,00 Kč
■ opravy kanalizací 500 000,00 Kč
■ oprava zdiva a schodiště – školní jídelna 100 000,00 Kč
■ opravy bytů 500 000,00 Kč
■ opravy veřejného osvětlení 100 000,00 Kč
■ obecní úřad – podlahy v suterénu 200 000,00 Kč

■ hasičská zbrojnice Mistřín 180 000,00 Kč
■ dům s pečovatelskou službou 200 000,00 Kč
Plánované opravy celkem 3 780 000,00 Kč

Investic:

■ komunikace ul. Za Stadionem, Baráky, Farská 3 500 000,00 Kč
■ kanalizace Vrbátky 1 800 000,00 Kč
■ chodník + cyklostezka – průtah obcí 12 000 000,00 Kč
■ měřič rychlosti 100 000,00 Kč
■ rekonstrukce studny a úprava terénu ul. Kovářská 150 000,00 Kč
■ zahrada MŠ Mistřín – zastřešení pískoviště 100 000,00 Kč
■ čistící a zametací stroj 2 940 000,00 Kč
■ výkup pozemků 1 000 000,00 Kč
■ garáž za budovou OÚ 600 000,00 Kč
■ mikroregion Mutěnka – cyklostezka 1 850 000,00 Kč
■ kulturní dům – přepracování studie na zateplení 17 000,00 Kč
Investiční výdaje 24 057 000,00 Kč

Z jednání zastupitelstva obce

Usnesení z 8. února 2012

Zastupitelstvo obce schvaluje závazné ukazatele rozpočtu na rok 2012 dle rozpisu v návrhu rozpočtu. Hlasování: 11 pro, 0 proti, 1 zdržel se (Jiří Kyněra)
Součástí rozpočtu obce jsou finanční příspěvky obce občanským sdružením uvedených v návrhu rozpočtu na rok 2012 ve výši 5 874 000,00 Kč.

Český svaz chovatelů – na místní výstavu a rekonstrukci areálu 15 000,00 Kč
Slovácký krúžek – na činnost 40 000,00 Kč
Příspěvek na hody 20 000,00 Kč
ZO Český svaz včelařů – na vyšetř. včelstva a nákup materiálu 20 000,00 Kč
TJ Sokol Svatobořice na provoz a běžnou údržbu sokolovny 80 000,00 Kč
TJ Sokol Svatobořice – účast na všesokolském sletu 2012 v Praze 15 000,00 Kč
TJ Sokol Svatobořice na opravu sociálního zařízení 100 000,00 Kč
Slovácký soubor Lúčka na činnost 30 000,00 Kč
TJ Sokol Mistřín – od. kuzelek na provoz a pronájem kuželny ve Vracově 60 000,00 Kč
Jednota Orel Svatobořice-Mistřín na údržbu a provoz areálu 50 000,00 Kč
SK Spartak Svatobořice-Mistřín na provoz zařízení, účast v soutěžích 310 000,00 Kč

TJ Sokol Svatobořice – oddíl boxu na činnost 35 000,00 Kč
Mužský sbor – křest publikace Zpěvník písní ze Sv.-Mistřína, Vinobraní 20 000,00 Kč
Charita Kyjov – provoz DPS a pečovatelská služba 335 000,00 Kč
Kroužek mladých včelařů – zařízení včelnice 15 000,00 Kč
ROSKA Kyjov na činnost 5 000,00 Kč
Domov NADĚJE Otrokovice provoz, zařízení 5 000,00 Kč
pan Květoslav Hána – startovné 10 000,00 Kč
SDH Mistřín na činnost s mládeží 90 000,00 Kč
SDH Svatobořice na činnost s mládeží a provoz budovy 96 000,00 Kč
Obč. sdružení Krteček – nákup hraček, nábytku a domeček na hřiště 25 000,00 Kč
ZŠ a MŠ Svatobořice-Mistřín 3 098 000,00 Kč
ObKD Svatobořice-Mistřín 1 350 000,00 Kč
Klub futsalu Svatobořice-Mistřín, startovné, pron. haly, sport. potřeby 5 000,00 Kč
Charita Kyjov – pro činnost kontakt. Centra 10 000,00 Kč
SONS ČR pobočka Kyjov na činnost 5 000,00 Kč
Malovaný kraj – příspěvek na vydávání časopisu 3 000,00 Kč
Celkem 5 847 000,00 Kč

**Usnesení
z 10. února 2012**

Zastupitelstvo obce schvaluje dle svých kompetencí vyhrazených zákonem č. 128/2000 Sb. o obcích poskytnutí finančních příspěvků dle návrhu rozpočtu na r. 2012 v té výši a těm o.s., které jsou uvedeny v komentáři rozpočtu.

A co dál?

V současné době probíhá stavba cyklostezky „Mutěnka“. Stavba pronásledovaná problémy končícími až u soudu. Proto to zdržení.

Navzdory všem problémům stavba finišuje a je před dokončením a možná je už dokončena. Vznikne tím propojení Hodonínsko, Podluží a Kyjovsko – na kolách. Celá cyklostezka se bude vybavovat odpočinkovými, občerstvovacími místy, ale jezdit se bude – kdy? KVĚTEN

Dále bude zahájena stavba průtahu II/422 – Mistřín 2. 5. 2012. Doba trvání: 65 kalendářních dnů – nebude to dlouho. Přesto se budou muset dotčení občané uskromnit s vjezdy, parkováním. Vše záleží, jak se na to kdo připraví. Například domovní kanalizační svody dešťové vody ze střechy, to všechno je nutno opravit nebo dokonce zřídit na náklad vlastníka nemovitosti. To všechno v předstihu před stavbou silnice, cyklostezky a chodníku.

Budování cyklostezky po bývalé trati ČD Mutěnka.

I na této stavbě skluzujeme z důvodu havárie silnice II/422 v Šardicích. Ta si vyžádala přepracování objízdných tras po místních komunikacích hlavně pro provozování autobusové dopravy, možnosti příjezdu hasičů, rychlé lékařské pomoci a příjezdu policie. Všechny uvedené služby se musí kladně vyjádřit. Stavba průtahu, která už byla téměř v nedohlednu, si vyžádá přesunout stavbu MŠ Svatobořice do výhledu na rok 2013 a zateplení zdravotního střediska na rok 2014. Do zadlužení obce nemám odvahu.

Na Den rodin, tj. 15. května, paní místostarostka připravuje s Krtečkem otevření dětského hřiště. Děti si tam hrají už teď.

Zahájení prací na rekonstrukci silnice v Mistříně.

Na závěr krásná kytička

10. dubna se uskutečnil v KD v Kyjově koncert naší mladé dechové hudby „Svatobořáci“.

Byla to ukázka krásného a brilantního uměleckého výkonu. Můžeme být pyšní na to, že naše obec má pokračující muzikantskou generaci. Byl to krásný zážitek pro všechny milovníky dechové hudby, kteří zaplnili sál a kteří nešetřili potleskem. Moderátor Ladislav Šimeček ocenil práci všech, kteří tuto muziku vytvořili a stále ji vedou

nahoru. Popřál jsem jim umělecký růst a velká otevřená srdce naplněná hudbou a zpěvem.

Přeji Vám všem občanům účast na rozvoji naší obce provázený pěknými kulturními zážitky podpořenými zdravím, spokojeností a dobrými vzájemnými vztahy.

František Měchura, Ing. Mgr., starosta obce

Dechová hudba Svatobořáci.

■ BUDOVÁNÍ A ROZVOJ OBCE ■

Slovo místostarostky

**Vážení spoluobčané, konečně se ledy trochu pohnuly.
První skvělá zpráva zní, že jsme již rozběhli nové webové stránky obce**

Nyní tedy po zadání adresy www.svatoborice-mistrin.cz se Vám otevře nová vizitka naší obce. Na naplněnosti všech záložek a odkazů neustále pracujeme. Základní informace zde ale již nyní najdete. Nejdůležitější oblastí úvodní strany jsou aktuality a aktuálně pořádané akce v obci i okolí. Aktuální dění v obci máte možnost sledovat i prostřednictvím Vašeho e-mailu, kdy v pravém menu se vám nabízí záložka Odběr novinek. Zde po za-

dání Vašeho emailu a odkliknutí v jakém intervalu chcete, aby se vám zprávy objevovaly na mailu, budete informováni o všem, co se děje. Denně se zde objevují i ty zprávy, které jsou ten den hlášeny v místním rozhlase. Snažíme se reagovat na všechny dostupné informační kanály, tzn. že vy, kdo jste zvyklí pracovat s twitterem nebo rss kanálem, máte možnost tyto služby využívat i v případě aktuálního dění v obci. Samozřejmostí je dnes i propo-

jení na facebook. Obecní facebook bude sloužit především pro propojení největšího množství občanů naší obce a zprostředkování informací. Dále také pro případné dotazníkové či anketové šetření. Pravidla probíhajících diskuzí se zobrazí přímo na stránce facebooku. Další důležitou záložkou je Občan. Zde naleznete veškeré potřebné informace týkající se naší obce, kontaktů na obec, kontaktů a úředních hodin našich doktorů, kontakty na školu a školku, vše potřebné k zajištění různých životních situací, aktuálně vydané vyhlášky obce, usnesení ze zastupitelstev a spousta dalších informací. V záložkách fotogalerie a videogalerie budete mít možnost zhlédnout zachycení v rámci možností snad všeho, co se v obci děje. Ostatní záložky, jako jsou Sport a Turista, budou postupně doplňovány. Naším cílem je dát na internet informace využitelné Vámi, občany Obce Svatoborice-Mistřín, ale i případnými návštěvníky, turisty pohybujícími se v naší obci nebo v okolí či mající zájem o naši obec.

Jelikož je v našem zájmu, aby nově vytvořené stránky využívalo co největší procento občanů naší obce, součástí projektu Obec přátelská rodině, který již máme schválený, je kurz základů počítačů zaměřený právě na internet a komunikační zařízení, jako je např. skypea určený starším občanům, seniorům naší obce. Kurz je naplánovaný na podzimní, případně zimní období, přesný termín s možností přihlášení bude včas a dostatečně zveřejněn. Další aktivitou v rámci tohoto projektu je Kurz efektivního rodičovství, jeden kurz již v obci proběhl a byl velice pozitivně hodnocen, který bude také probíhat v podzimním období letošního roku. V rámci projektu bude také podpořeno několik akcí našich neziskovek, tvorba komunitního plánu obce – dotazníkové šetření prostřednictvím týmu zastupitelů ze zástupců neziskových organizací naší obce již probíhá. Další akcí, kterou budeme v rámci

projektu realizovat, je tzv. městský tábor. Tento tábor bude probíhat v měsíci srpnu, podrobné informace vám budou opět včas sděleny. Dále bude v rámci tohoto projektu vybaveno komunitní centrum vznikající v prostorách bývalé mateřské školky v Mistříně. Toto centrum bude využíváno k různým aktivitám místních neziskových organizací nebo případně k setkávání se dalšími zájmovými seskupeními našich občanů. Na webových stránkách obce také přibude záložka věnovaná právě rodině. Budou zde zveřejněny informace o probíhajícím projektu a další zajímavé informace potřebné pro rodiny, matky na mateřské dovolené atd.

Další zpráva se týká projektu Mikroregionu Nový Dvůr. Realizace projektu rekonstrukce studny v Mistříně a přilehlého okolí, který jsem vám již před-

Pokácené staré jírovce u sv. Anny.

stavila v minulém zpravodaji, bude s velkou pravděpodobností spuštěna v červnu.

V rámci 10. výročí založení Mikroregionu Nový Dvůr probíhají postupně v jednotlivých obcích soutěžní zápolení mezi obcemi mikroregionu. Výsledky jednotlivých soutěží budou sečteny a vyhodnocení proběhne v rámci Silvestrovského pochodu za prásátkem. Bohužel naše účast je na těchto akcích opravdu velmi malá, téměř mizivá. S obrovskými potížemi dáváme dohromady soutěžní tým. To, že bude v rámci 3,5 tis. obyvatel problém dát dohromady 3 dámy a 3 muže, by mne tedy opravdu nenapadlo. Proto velice děkuji těmto zachráncům reprezentace Obce Svatobořice-Mistřín, kdy v posledních chvílích byli ochotní změnit své plány a dvou soutěžních odpolední se zúčastnit: 1. soutěž – Pavla Kulhavá, Eliška Štastná, Kristýna Vašíčková, Radim Svora, Michal Šrahůlek, Josef Pažičan, rozhodčí – Květoslava Změlíková, 2. soutěž – Denisa Šuchmová, Barbora Svorová, Petra Staneková, Radim Svora, Josef Pažičan a výpomoc ze Bzence Miroslav Pop, rozhodčí – Iveta Lungová, fanoušci náhradníci – Pavla Kulhavá, Michal Šrahůlek. Doufám, že na květnové zápolení, které se bude konat ve Vlkoši, se počty zájemců o soutěžení i fanoušků zvýší a konečně budeme

jednu z největších obcí mikroregionu reprezentovat jaksepatří.

Jak jste si také jistě všimli, tak v průběhu měsíce března proběhlo kácení mnoha stromů v různých lokalitách naší obce. Jednalo se dle znaleckých posudků o rizikové stromy, ohrožující zdraví a životy nás všech. S touto činností, tedy s postupným ozdravováním stromů, u kterých to bude možné, a s kácením dalších rizikových stromů budeme pokračovat i nadále. V souvislosti s kácením bude samozřejmě také probíhat postupná náhrada kácených stromů v oblastech, kde to bude možné. Další akcí v rámci úpravy veřejného prostranství a péče o zeleň je nově obdržená informace týkající se získání dotace na rekonstrukci parku u kostela. Přesný harmonogram realizace tohoto projektu však ještě známý není, podrobné podmínky projektu budou nejprve projednány s daným dotačním úřadem.

Jak vidíte, tak práce na projektech a obnově veřejných prostranství a celkovém vzhledu naší obce nepolevuje. Doufám, že i vaše aktivita v souvislosti s jarními, potažmo letními, pracemi týkajícími se úpravy okolí vašich domů nepoleví a společně tak docílíme rozkvětu obce.

Terezie Čiřáková, Ing., místostarostka obce

Navštivte
stránky

www.svatoborice-mistrin.cz

Tak šel život našim předkům...

Zažloutlé listy starých písmáků nám připomínají těžký život našich předků.

Kostel na Kostelíkách byl odsvěcený r. 1626. Zdejší mistřínský kostel byl postavený v roce 1743, dojížděli sem kněží z Milotic. V roce 1798 přišel do Mistřína první kněz, Antonín Lechner z Velehradu, rodák z Kyjova.

Až do roku 1770 všechno patřilo šlechtě. Pole, lesy i domy našich předků. Protože tyto domky byly pokryty pouze slámou nebo palachem, často vyhořely. Šlechta musela domy opravovat a znovu stavět. Rozhodlo se za vlády Marie Terezie tato stavení robotníkům i s poli odprodat. Dům a pole se prodávalo za devadesát rýnských, pokud zaplatil hotově. Když nezaplatil hotově, musel každý rok připlácet 2 rýnské a 57 grejcarů. Tato prodejní doba trvala až do roku 1805.

V roce 1805 byla bitva tří císařů u Slavkova. Účastnilo se jí 170 tisíc vojáků. Francouzům velel Napoleon, Rakouskouherským císař František I., Rusům car Alexandr. Napoleon bitvu vyhrál a jeho vojska obsadila naše území až po řeku Moravu. Vojáci vyjídali naše obyvatele a na Moravě bylo mnoho hladu.

V roce 1823 uhodil blesk do věže mistřínského kostela a věž vyhořela.

V roce 1827 byla strašná průtrž mračen. Voda vytopila dědinu, sebrala tři usedlosti i s dobytkem a začalo se stavět na Vyhnálově.

V roce 1834 bylo u nás velké sucho, obilí nenarostlo, nemohlo se séct, muselo se jenom trhat, ale toho roku byla veliká úroda hroznů.

V roce 1836 bylo veliké krupobití, nadělalo hodně škody na polích.

V letech 1833 – 1853 řádila u nás cholera. Hrobař nestačil kopat hroby. Tak se muselo pohřbívat do jam. Umíralo i 10 lidí za den.

V roce 1839 zemřelo mnoho lidí na mor. Toho roku zemřelo 73 osob.

V roce 1841 vyhořely celé Svatobořice a v roce 1851 vyhořel i Mistřín.

Dobová pohlednice Mistřína v polovině 30. let 20. století.

V roce 1844 bylo veliké sucho, nastal takový hlad, že lidé jedli chleba z otrub.

V roce 1848 byla zrušena robota, velké břímě a ponížení našich lidí, kteří museli 3 dny v týdnu pěstí i s potahem pracovat na poli vrchnosti. Museli odevzdávat desátky z toho, co doma vypěstovali. V tomto roce byl v Kroměříži sněm poslanců Rakouskouherska. Tam se rozhodlo, že byl v roce 1849 v Olomouci korunován nový císař František Josef. Mnozí lidé ho chválili, že nebyla 50 roků vojna, ale nechválili ho ti, co prožili 4 roky 1. světové války, která si vyžádala 5 milionů lidských životů.

V letech 1861-1862 se u nás vypustily všechny rybníky a zaloučilo se. Nastala nová nemoc, psina, lidé měli horečky a málokdo byl ušetřen této nemoci.

V roce 1862 za pana faráře Lipnického byl opraven kostel.

V roce 1863 se rozprodaly pastviny na Kostelíkách na ornou půdu.

14. června 1866 byl silný mráz a všechno na polích pomrzlo.

V roce 1866 byla bitva u Hradce Králové, Habsburci proti Prusku, Rakousko bitvu prohrálo a ztratilo území Slezska. Pruské vojsko táhlo přes celou Moravu až do našeho kraje, naše předky vyjedlo, dobytek pozabíjelo. Proto dobytek schovali v lesích a zase nastala zhoubná nemoc cholera. Moc lidí v naší obci umíralo. Také zemřel místní pan farář Lipnický. Chystal ve sklepě víno na vizitaci, našli ho tam mrtvého, také zemřel na cholera. Při pohřbu měl kázání milotický farář, rodák ze Žeravic, první poslanec v Říšském

sněmu ve Vídni, který byl nešlechtického stavu. Vojáci pruské armády mu probodli ruku, protože jim nedal klíče od vinného sklepa u Šidlen. Pro pláč místních farníků nebylo slyšet jeho hlas.

Ale ve 2. polovině 19. století se už vedlo našim lidem lépe. Rozrůstal se u nás průmysl a lidé dostali práci. V Kyjově se postavily mlýny, sklárny, v okolí lignitové doly, ve Svatobořicích Viktorýna. Rozvíjelo se stavebnictví a drobné podnikání, naplňovala se touha lidí po práci a lepším životě.

Jakub Štastný

Nástup cvičenců při Vsesokolském sletu v Praze 2006.

150. výročí založení TJ Sokol

Je nepřehlédnutelné, že této významné události věnují současné prostředky málo místa.

Vždyť i mezi současnými členy je dost málo známo, kdy a proč byla založena. Proto považuji, jako nejstarší člen Tělovýchovné jednoty Sokol ve Svatobořicích, za svou povinnost v krátkém článku seznámit – nejen členy Sokola, ale i ostatní veřejnost – o vzniku Sokola.

V mnoha bojích zvítězili, v mnohých byli poraženi. Nejhuře dopadli v Třicetileté válce, kdy vítězný Habsburk Ferdinand I. nechal popravit 27 českých pánů a pak veškeré české šlechtě zabavit majetek a ta musela opustit českou zemi. Zabavený majetek pak rozdával klášterům, kostelům a cizí šlechtě.

V celé Evropě, ve všech státech, kde vládli Habsburkové, byla nastolena krutá rekatolizace. Obvyčejný selský lid, který se nesměl vystěhovat, byl násilím nucen přestoupit na římsko-katolické hlásání křesťanství.

Toto temno, jak je historicky nazýváno, však nemohlo trvat věčně. Evropské národy se začaly bouřit. V roce 1789 smetl francouzský lid císaře a nastolil republiku. Belgie se za pomoci napoleonských vojáků vymanila z habsburského poddanství. Revolucionář Garibaldi počal z malých italských státků ovládaných Habsburky vyhnět jejich krále

a králíčky. V Německu vypukla selská válka proti šlechtě, povstání v Uhrách sesadilo Habsburky z trůnu a byla zde vyhlášena republika, která však byla za pomoci ruského cara potlačena. V roce 1886 ztratilo Rakousko ve válce s Pruskem Slezsko.

Také představitelé českého národa vyzývali rakouskou vládu, aby zrovnoprávnila český národ s Němci a Maďary. Rakouská vláda se již poněkolkáté uchýlila ke slibům. Při zasedání parlamentu ve Vídni se tato otázka měla projednávat. Avšak ve Vídni vzniklo povstání, které mělo odezvu při Svatodušních svátcích v Praze. Mladý císař, který teprve dosedl na habsburský trůn, přeložil zasedání rakouského parlamentu do Kroměříže. Když se císař František Josef dozvěděl, že ve Vídni i v Praze bylo povstání vojensky potlačeno, rozpustil i kroměřížský sněm. Byla ustavena nová vláda, jejíž předsedou byl Alexander Schwarzenberk a útlak českého národa se opět zvýšil. Představitelé českého národa již přestali věřit v možnost soužití Čechů a vůbec všech slovanských národů v rámci Rakousko-Uherska. Zvolili si Národní výbor, v jehož čele stáli František Palacký, Ladislav Riegr a Karel Havlíček Borovský a vyhlásili „pasivní“ opozici proti vládě.

Všude byly zakládány vlastenecké spolky, muzea, knihovny i Matice česká. Tehdy se rozhodli dva přátelé, čeští vlastenci Tyrš a Fügner, založit Tělovýchovnou organizaci, již dali jméno Sokol.

Stalo se to 16. února 1862 a do programu nové organizace zahrnuli nejen cvičení těla ku zdraví, síle a kráse, ale i pro pěstování vůle, charakteru a citu a k výchově národa pro boj o samostatnost českého národa, o kterém byli přesvědčeni, že jednou přijde.

Vlna nadšení se rychle šířila po českých krajinách a není divu, že zasáhla i Kyjov, který tehdy trpěl pod německou nadvládou, kdy Němci pronikali i do českých řemeslnických cechů. I Kyjov se začal probouzet z německého temna. Z popudu několika českých vlastenců byl 8. prosince 1864 založen v Kyjově Čtenářský spolek. Vzdělávatelskou činností tohoto spolku došlo 28. října 1871 ke svolání ustavující valné hromady za účelem založení Tělocvičné jednoty Sokol, která pak rozvíjela bohatou činnost. V návaznosti na uvedené události vznikla v Kyjově roku 1881 také knihovna. Již tehdy bylo součástí činnosti Sokola pořádání pochodů do okolních obcí a šíření sokolské myšlenky.

Do povědomí svatoborských občanů se slovo Sokol dostalo v letech 1887 a 1888, kdy národně uvědomělý milotický pan farář uspořádal velké tábory lidu, kterých se kyjovští Sokolové zúčastnili v sokolských krojích, s praporem a hudbou.

Naše členky na Vsesokolském sletu v Praze 2006.

Činnost kyjovského Čtenářského spolku, přejmenovaného na Odbor národní jednoty, a činnost Sokola měla veliký vliv i na obyvatelstvo okolních obcí, zvláště na mládež, která toužila po vyšší kultuře, než jakou jim mohli nabídnout v této době ještě stále volení stárkové. I mnozí věřící katolíci navštěvovali kyjovský kostel, zdejší Odbor národní jednoty hrával divadla a pořádal různé jiné zábavy. Zasluhou dvou svatobořických přátel – Jakuba Kyněry a Tomáše Krejčího – byla zvláště velká návštěvnost mládeže ze Svatobořic, někteří hoši také cvičili v kyjovském Sokole.

Po skončení VI. vsesokolského sletu v Praze rozhodlo vedení Tělovýchovné jednoty Sokol, že příští vsesokolský slet bude uspořádán v Brně pro posílení národního uvědomění českého obyvatelstva, které bylo terorizováno německou menšinou, kdy uvědomělí občané byli napadáni a bití i holemi.

Jakub Kyněra, který cvičil v kyjovském Sokole, na brněnský slet vzpomíná: „My muži jsme měli cvičit první. Stáli jsme již seřazení a čekali na výstřel děla na Špilberku, po kterém měla začít hudba hrát pochod a my, muži, jsme měli napochodovat na cvičební plochu. Čekali jsme dlouhou chvíli a nic se nedělo. Pak byli vedoucí jednotlivých skupin cvičenců povoláni na náčelnický můstek, kde jim vysoký důstojník rakouské armády něco důrazně vysvětloval. Potom se vedoucí oddílů vrátili ke svým cvičencům a oznámili jim, že výstřelem tří dělových salv bude slet ukončen. Skutečně po výstřelech zazněl z náčelnického můstku povel: Pozor! Rozchod! V nastalém zmatku jsme se dozvěděli, že tento den – 28. června 1914 – byl v Sarajevu zastřelen následník habsburského trůnu i se svou manželkou.

Součástí brněnského sokolského sletu byl i národopisný den, ve kterém skupiny v krojích z celé Moravy měly předvést své národopisné zvyky a tance.

Také ze Svatobořic se toho měla zúčastnit krojovaná skupina, kterou v počtu přes třicet osob zorganizovali předseda svatoborského Odboru ná-

rodní jednoty T. Krejčí a jednatel J. Kyněra. Svatoborští členové odboru sehnali i dost krojů pro hudbu kyjovského Sokola.

Tomáš Krejčí se svých vzpomínkách napsal: Nebyl jsem členem Sokola, ale to nadšení a jásot českého obyvatelstva zdravícího den před plánovaným cvičením mne uchvátilo, že již po cestě vlakem domů jsme s J. Kyněrou uvažovali o založení TJ Sokol i ve Svatobořicích. Hned druhý den po příjezdu domů jsme spolu s učitelem Vágnerem navštívili člena kyjovské jednoty Bedřicha Kuču. K dalšímu jednání však již nedošlo v důsledku vypovězení války Rakouskem Srbsku a Ruskem Rakousku.

Po válce vyvíjela Tělocvičná jednota Sokol Kyjov velkou činnost pro zakládání Sokola v obcích kyjovského okresu. Téměř v každé vesnici byly založeny pobočky kyjovského Sokola. Ve Svatobořicích k tomu došlo dne 27. června 1919 na základě ustavující schůze, kterou svolal Oldřich Cuřín, správce svatobořického velkostatku.

Tělocvičná jednota Sokol uspořádala ve Svatobořicích, v prostorách sýpky na vrchním dvoře tělocvičnou akademii a divadlo o Masarykově práci vedoucí ke vzniku Československé republiky. V pozemkové reformě získala TJ Sokol Svatobo-

řice budovu bývalé panské pánice, kterou dobrovolnou prací členů a příznivců zbourali a postavili sokolovnu, při jejímž slavnostním otevření roku 1922 bylo ve Svatobořicích předvedeno okrskové veřejné cvičení.

V nové budově Sokola nastal bohatý kulturní a společenský život. Od pondělka do pátku bylo věnováno cvičení žactva, dorostu a dospělých, sobota byla věnována kultuře, nacvičovala se a hrála divadla, v neděli bývaly výborové schůze jednot a vzdělávací činnost. Trvala až někdy do 15. března 1939, kdy Němci za okupace Tělovýchovné organizace Sokol zakázali a mnoho členů bylo gestapem zatčeno a popraveno.

V roce 1948 se konal v Praze XI. všesokolský slet a znovu byl slet až po čtyřiceti šesti letech v roce 1994 na strahovském stadionu. Mezi rokem 1948 byl Sokol rozpuštěn a majetek zabaven. Konaly se spartakiády. Další slety následovaly pak v letech 1998, 2000, 2006 a nyní v roce 2012. Na všech sletech byly zapojeny naše ženy se svými skladbami. Nácvik vedla s. Antlová.

XV. všesokolský slet bude důstojnou oslavou 150. výročí Sokola od jeho založení.

Oldřich Krejčí

■ Z ČINNOSTI ORGANIZACÍ A SPOLKŮ ■

Z činnosti obecního kulturního domu

Předtančení na obecním plese.

Plesy

Letošní plesovou sezonu zahájil již tradičně ples Lúčky a místních podnikatelů. A hned v úvodu nasadili dalším organizátorům latku pěkně vysoko. Následoval Dolňácký krojový, Reprezenční obce, ples SRPŠ, hasičský a dětský maškarní. Všechny plesy byly něčím výjimečné a krásné. Přesto, že stále přetrvává finanční krize, máme radost, že to neodradilo pořadatele těchto akcí a nezištně je připravují. A jak tvrdí naši předci, bývaly doby ještě horší, ale s hudbou a písní se to lépe snáší.

Měsíc knihy

V rámci měsíce knihy připravila místní knihovna autorské čtení spisovatele Lubomíra Müllera. Při dopolední besedě se představil žákům naší základní školy. Svým vyprávěním zaujal všechny žáky a někteří se zúčastnili i jeho dopolední produkce v kulturním domě. Zde kromě své knižní tvorby předvedl i tvorbu hudební a básnickou.

Po besedě se spisovatelem následovala vernisáž fotografa Ladislava Mrkvy z Lipova.

Pan Mrkva se na výstavě prezentuje dokumentární fotografií z oblasti Horňácka. V kulturním programu se představila naše Mladá cimbálová muzika se svým soutěžním pořadem. Tato výstava potrvá do konce dubna.

1. května se nám na vernisáži představí MUDr. Jiří Dunděra a Dr. Alois Šafránek se svými kolážemi a kresbami. V kulturním programu nám zazpívá Klárka Varmužová, studentka státní konzervatoře Brno, za klavírního doprovodu Kateřiny Martykové, absolventky státní konzervatoře P. J. Vejvanovského v Kroměříži.

Fotograf L. Mrkva a spisovatel L. Müller.

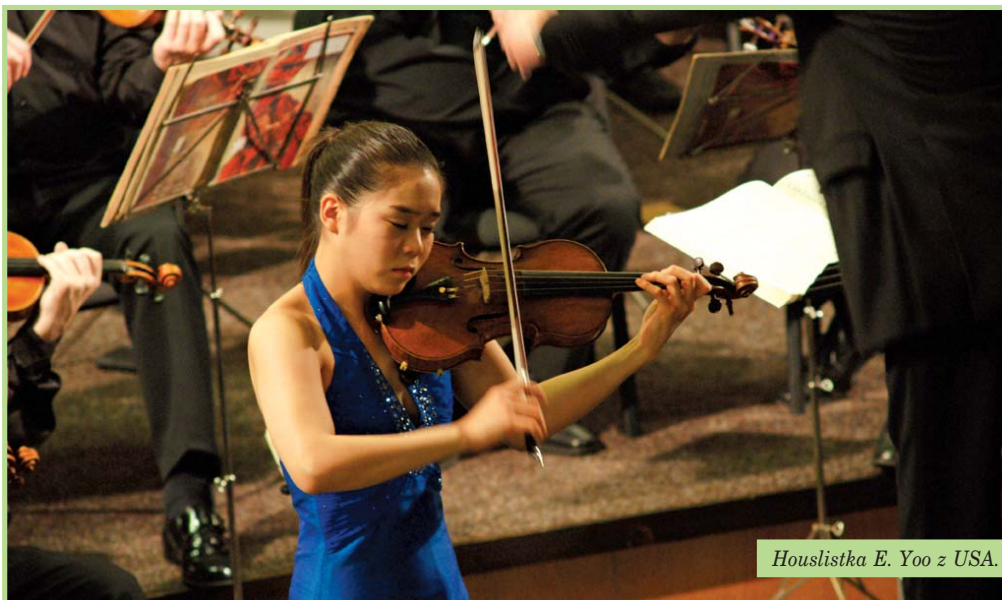
Czech Virtuosi

15. března 2012 byl pro nás velmi příjemný. Opět v našem kulturním domě vystoupil komorní orchestr Czech Virtuosi se 17letou sólovou houslistkou Esther Yoo z USA.

V roce 2010 zahrála skladby od Jean Sibelia a Antonína Dvořáka, v loňském roce Čtvero ročních období od Antonia Vivaldiho. Pro letošní návštěvu si připravila repertoár W. A. Mozarta a L. van Beethovena. Svoji přítomností nám udělala velkou radost a potěšila nás, že i jí se zde líbilo. Také

orchestr byl výborný a podle slov některých členů se k nám rádi vracejí. Tento večer v nás zanechal hluboký kulturní zážitek.

ESTHER YOO je původem z USA, nyní studuje na Mezinárodní škole v Bruselu, kde získala cenu za mimořádné studijní výsledky. Na housle začala hrát ve čtyřech letech a v osmi poprvé vystoupila s orchestrem. Od té doby je držitelkou mnoha mezinárodních ocenění a vystupovala s nejpřednějšími světovými orchestry. Své houslové umění předvádí v největších koncertních sálech v Londýně, New Yorku (Carnegie Hall), Tel Avivu, Moskvě, Rotterdamu atd.

Houslistka E. Yoo z USA.

V neposlední řadě připomeňme její houslový recitál v rámci Pražského jara. O to více si ceníme její skromnosti a pokory, s níž přijala naše pozvání, aby nám předvedla své houslové umění. Určitě se budeme těšit na další setkání s ní někdy v budoucnu.

Výstava

V prostorách minigalerie kulturního domu proběhla v měsíci lednu a únoru výstava místního malíře Zdeňka Chludila. Tato výstava se těšila mimořádnému zájmu našich spoluobčanů. Bylo vystaveno celkem 32 obrazů s tematikou krajina, portrét, křesťanská a duchovní inspirace. Také vernisáž, která se uskutečnila 18. ledna, se těšila neobyčejnému zájmu diváků.

V kulturním programu se představil žestový kvintet ZUŠ Kyjov, složený z žáků naší obce pod vedením Miloše Procházky.

Z. Chludil během vernisáže svých prací.

Zpěvník Svatobořic-Mistřína

Po několikaleté práci autorského kolektivu Rostislava Marady a Kláry Císaríkové se dočkal tištěné podoby zpěvník „Písňe ze Svatobořic-Mistřína“. Doslova mravenčí práci se autoři pomalu prokousávali materiály uloženými v Etnologickém ústavu Akademie věd České republiky – pracoviště Brno, které doplnili zápisy místních skladatelů a sběratelů.

Zpěvník obsahuje 304 písní, zaznamenaných sběrateli během jednoho století. Sborník kromě notového a textového záznamu obsahuje také krátké informace o sběratelích, provádějících sběry lidových písní v naší obci. Dále obsahuje abecední a číselný soupis písní s poznámkami a informacemi o sběratelích, informátorech a lokalitách.

Záštitu nad vydáním zpěvníku na sebe vzal místní mužský sbor a Etnologický ústav Akademie věd České republiky. Na tomto místě bychom rádi poděkovali všem osloveným spoluobčanům za aktivní přístup při zpracovávání materiálu pro tuto publikaci.

V neposlední řadě děkujeme obci za finanční podporu na vydání této publikace a všem ostatním sponzorům, kteří nás podpořili.

Představení tohoto zajímavého a pro obec významného díla proběhne 3. 6. 2012 v 16.00 hodin v kulturním domě. V pořadu se představí místní cimbálové muziky se svými sólisty a mnoho zajímavých hostů. Všechny spoluobčany srdečně zve mužský sbor.

Rostislav Marada, vedoucí kulturního domu

Mateřská škola Mistřín

I když letošní zima byla hodně mrazivá, sněhových radovánek jsme si moc neužili.

Na kopečku ve školní zahradě jsme bobovali jenom dvakrát a sněhulák nevydržel ani jeden den. Odpoledne začalo pršet a zůstala jenom metlička a kýblík, co měl na hlavě. Ale i přesto nám bylo veselo. V lednu jsme měli besedu s myslivcem p. Ondřejem. Kromě vyprávění a obrázků z knihy o myslivosti ukázal dětem vycpaniny drobných lesních zvířátek. Každý se mohl podívat opravdovým myslivčským dalekohledem. V únoru jsme se všichni těšili na karneval. Už 14 dní předem jsme zdobili celou školkou a 24. února to bylo tady: přijeli opravdoví klauni ŠÍŠI a ŠUŠU se svým programem. Všechny maminky připravily dětem moc hezké masky a kar-

nevalový rej mohl začít. Promenáda, představení masek, tanec, soutěže a fotografování na památku. Odměnou pro nás p. učitelky bylo to, že děti se další den ptaly, jestli klauni přijedou zase. Myslím, že karneval se dětem líbil a všichni jsme si užili hodně zábavy a legrace. V březnu přišel čas na Velikonoční básničky a říkadla. A aby ty svátky jara byly opravdu veselé a barevné, uspořádali jsme Velikonoční tvoření s maminkami. Myslím, že si teď s dětmi můžeme klidně opakovat básničku: Byla zima mezi náma, ale už je za horama, hu hu hu jaro už je tu.

Milena Macháčková, kolektiv MŠ Mistřín

Mateřská škola Svatobořice

„Masopustní veselice, veselá je převelice...“

V tomto duchu jsme prožívali poslední dny měsíce února. Masopust byl v minulosti pro lidi velkým svátkem hodování, během kterého bylo třeba se dosyta najíst. Potom následoval čtyřicetidenní

i za skvělé pohoštění, za které by se nemusel stydět ani ten nejlepší kuchař či cukrář. Rozloučili jsme se karnevalovým veselím a už se těšíme na blížící se svátky jara Velikonoce. Máme připraveno společné tvoření s rodiči, při kterém vyzkoušíme známou techniku – drátkování. Ti zkušenější si tímto způsobem vyzdobí velikonoční vejce a malé dětské prstíky si jistě hravě poradí s výzdobou oblázků a kamínků, které si nasbírali na našich společných vycházkách do přírody. To, že jsou naše děti velmi tvořivé a kreativní, velmi zvědavé, s touhou naučit se něčemu novému, není pochyb. Pěvecké soutěže J. Měchury se zúčastnil Jiříček Divácký a Kristýnka Kasanová. Zapojili jsme se letos i do výtvarné soutěže pořádané MŠ v Hradci Králové s obrázky malovanými netradiční technikou od Karolínky Surkové.

Každý den nás děti překvapí něčím nečekaným: Paní učitelka se ptá: „Jaký rozdíl je mezi dívkou a chlapcem? Po chvíli ticha odpoví Filip: Kluk postaví hezký dům a holka v něm pak sedí!“

Tomáš vyplazuje na Elišku jazyk a ta volá na p. uč: „Paní učitelko, ať to nedělá, on na mě vyplazuje všechno!“

Dana Měchurová, Mateřská škola Svatobořice

Momentka z dětského karnevalu.

půst. V té době se konaly hostiny, tancovačky... to vše se dozvěděly děti při přípravě tradičního karnevalového veselí v naší MŠ. Tomu všemu předcházela důležitá příprava krásných masek a výzdoba celé budovy. Tímto bychom chtěli poděkovat všem rodičům za spolupráci a nápaditost při tvorbě velmi zajímavých kostýmů pro děti

Cvičení předškoláčků

Milí rodiče, jistě mi dáte za pravdu, že naše děti drtivou většinu svého volného času tráví na počítači (hraním her, „mrtvou“ komunikací na chatech a brouzdáním po všech možných stránkách).

Protože my jsme jejich velkým vzorem a co si budeme namlouvat, trávíme u toho počítače také spoustu času, je pro ně nejpřirozenější dělat to co my. Hlavně pro ty naše nejmenší je to tak lákavé... Ano, dnes je to zcela běžné a v současné době si většinou svoji práci i volný čas ani neumíme jinak představit. Jenomže...

Ke svému životu potřebujeme také tělo, a to zdravé tělo. My jsme ještě chodili běhat ven a hráli různé hry, čímž jsme přirozený pohyb těla dodávali. Bohužel, dnešní populace, naše děti nevyvíjíme, má čím dál víc potíží, hlavně se zády a na vině je pasivní přístup k pohybu. Sportovní aktivity nejsou u dětí oblíbenou činností a pokud nedělají nějaký sport (což je většinou opět jednostranné zatížení), nehýbají se vůbec.

Celý život se aktivně pohybem zabývám a v posledních letech jsem přešla od vedení cvičení pro dospělé k vědomé práci a cvičení s dětmi. V rámci mateřského centra Krteček cvičíme

od dubna každé pondělí od 15.30 do 16.30 hod. s dětmi 3-6 let (s předškoláky) a nabízíme toto cvičení široké veřejnosti, nejen „krtečkovským“ dětem. Přijďte, rádi vás přivítáme.

Věřím, že tímto způsobem, věnování se dětem a pohybem, pomůžeme nejen k jejich sebevědomému rozvoji, ale také vypěstujeme zdravý návyk, jak se starat o své tělo, aby co nejméně „bolelo“.

Dana Slezáčková Müllerová, za MC Krteček

Ve škole se učíme i bavíme...

Co se děje v naší škole

Vzdělávání a výchova ve škole neprobíhá pouze formou klasické výuky, ale i způsobem zábavnějším, pro žáky vitanějším.

- Připomeňme si několik akcí za poslední období:
 - Filmové představení v kině Panorama Kyjov. Naučný film Velké podmořské dobrodružství seznámil děti s životem pod mořskou hladinou.
 - Divadelní představení v divadle Polárka v Brně, kde herci dali nahlédnout nám divákům na lumpárny, které prováděl Bořík se svými kamarády. Cílem nebylo poučovat nebo vychovávat, ale

hlavně pobavit. Nejevili se jako vzor dokonalosti, ale dokázali projevit odvahu a smysl pro spravedlnost.

- Školní kolo recitační soutěže.
- Školní kolo pěvecké soutěže.
- Skok vysoký. Již ti nejmenší – žáci prvních ročníků s odvahou zdolávali latku a s obdivem pak sledovali výkony starších spolužáků. Všichni se snažili ze všech sil.

- Turnaj ve vybíjení – žáci prvních až pátých ročníků zúročili svou dovednost, obratnost a zdatnost získanou v hodinách tělesné výchovy.
- Všechny třídy prvního stupně celoročně pracují na projektu Ekostrážci planety Země.
- Žáci prvních ročníků plní úkoly celoročního projektu Putování za sluníčkem.
- Návštěva divadélka v rámci prevence patologických jevů.

Karneval: Letem světem - Asie

Stalo se tradicí na naší škole, že druhá polovina února je ve znamení maskarního karnevalu, v letošním roce pod názvem Letem světem – Asie. Akce byla velmi vydařená, jelikož organizace této akce byla mnohokrát vyzkoušena. V tělocvičně jsme mohli vidět spoustu překrásných masek, každou jinou, rodiče i babičky se skutečně předvedli. V letošním roce vybírali nejhezčí masky žáci devátého ročníku a zároveň je odměnili. Pak následovaly tanečky jednotlivých ročníků, hry, které si připravili žáci 9. ročníku, a soutěže o ceny. Program byl velmi pestrý, líbil se i návštěvníkům (maminkám, babičkám, tatínkům) i samotným dětem.

Děkujeme všem rodičům, kteří přispěli svými dárky do tomboly, dorty i samotnou přípravou masek. Rovněž poděkování patří devátákům, kteří své úkoly zvládli velmi dobře a přispěli tím k pěkné atmosféře celého dopoledne.

Pedagogové 1. stupně ZŠ

I na druhém stupni se díky pedagogům, jejich aktivitě, uskutečnila řada akcí:

- v Kyjově v Radniční galerii byla prezentována některá díla žáků naší školy na výstavě Malujeme barvami země, žáci tuto výstavu navštívili s Enviromentálním kroužkem
- žáci 9. ročníku se aktivně podíleli na přípravě a pomáhali i s organizací maskarního karnevalu Letem světem – Asie,

Asiaté ovládli naši školu při karnevalu.

Momentka z vydařeného karnevalu.

- žáci celého druhého stupně se zúčastnili besedy Letem světem Aljaška,
- žáci devátého ročníku prožili Den řemesel,
- proběhlo školní kolo recitační soutěže pro III. a IV. Kategorii,
- 15 žáků osmého ročníku se zúčastnilo semináře tvůrčího psaní Krocení literární múzy,
- 4. 3. 2012 proběhla pěvecká soutěž J. Měchury,
- žáci 9. ročníku prožili zajímavou besedu se spisovatelem L. Müllerem v rámci projektu Jaké je být...,
- v 6. ročníku proběhl seminář o škodlivosti kouření,
- sedmé ročníky absolvovaly lyžařský výcvikový vzdělávací zájezd,
- deváté ročníky si vyzkoušely své znalosti ve srovnávacích testech Kalibro.

Z předtančení deváťáků na školním plese.

Taneční a ples SRPŠ 2012

Dne 11. 2. 2012 na plese SRPŠ při Základní škole Svatobořice-Mistřín byli žáci devátého ročníku uvedeni do společnosti dospělých.

Již od podzimu chodili na hodiny společenského tance, kde je vedl pan Libor Brožík, taneční mistr z taneční školy v Hodoníně. Rozhodla jsem se, že nejlepší sdělení dojmů z prožitých chvil vám sdělí sami deváťáci. V dalších odstavcích se tedy začtěte do postřehů Elišky, Kryštofa, Denisy, Jožky, Miši, Lukáše.

Jako všichni deváťáci, tak i my jsme se zúčastnili tanečních. Přicházeli jsme na lekce ve společenských sátech, kde to všem šlo. Někteří taneční zvládali, většina s tancem bojovala, ale bylo to zajímavé a zábavné. Za půl roku jsme se naučili základy společenských i latinsko-amerických tanců. Poslední lekce byla zaměřena na polonézu, kterou jsme trénovali asi 7 hodin, ale určitě to stálo za to. Za celé taneční jsme zažili spoustu legrace a získali spoustu zkušeností.

Kurzy tanečních jsme završili slavnostním předtančením na plese SRPŠ. Všichni jsme vypadali přehledně. Děvčata byla v nádherných bílých sátech a kluci na sobě měli černé kalhoty s košilí a černobílým motýlkem. Tento večer byl velice zábavný a určitě si ho všichni užili. My všichni jsme

vděční našemu mistrovi panu Brožíkovi, který měl velkou trpělivost a naučil nás všechny tance. Tento ples jsme si moc užili a chtěli bychom takových víc. Byl jsem neskutěčně vystresovaný, že to pokazím. První předtančení vypadalo nervózně, ale neudělal jsem ani jednu chybu. Druhé předtančení uteklo oproti prvnímu strašně rychle. Měl jsem z toho dobrý pocit. První zkouška neprobíhala zrovna podle našich představ a ani ostatní zkoušky nenaplnily naše očekávání. Tančování nám totiž připadalo velmi jednoduché, ale skutečnost byla jiná.

Po druhém předtančení si celá třída oddechla a řekla – konečně.

Poté začala taneční soutěž pro ty, kteří se přihlásili. Taneční soutěž nakonec vyhrál Vojta Bezucha a Denisa Viková, kteří tančili opravdu skvěle a vyhráli zaslouženě.

Jana Brhelová, Mgr.

Naši odvážní a nadšení zpěváci.

Dětská pěvecká soutěž Jaromíra Měchury oslavila 10. výročí

Dne 4. března proběhlo finále Dětské pěvecké soutěže, které pořádala ZŠ ve spolupráci s Obecním kulturním domem Svatobořice-Mistřín.

Ze školních kol postoupilo 26 finalistů. Děvčata a chlapci podali vynikající výkony a porota, ve které zasedali pan Eduard Cvrkal, paní Marie Salajková, paní Lubomíra Vacenovská, paní Jarmila Marádová a které předsedal pan Mário Kudela, neměla lehkou roli. Zpěváky doprovázela cimbálová mu-

Nejmenší účastníci sportovních her.

zika Petra Šrahulka z Milotic, uváděla paní Markéta Varmužová. Odměny a organizaci zabezpečil ředitel kulturního domu pan Rostislav Marada. Děti obdržely pamětní keramické plakety, které vyrobila paní učitelka Jarmila Strýčková.

V každé ze čtyř kategorií byli vyhlášeni vítězové. V kategoriích postupových i 2. a 3. místo.

Vítěz I. kategorie (MŠ, 1. roč.): Jiří Diváček a Marie Hajná

II. kat. (2. a 3. roč.): Kateřina Martykánová, Adéla Řiháková, Nathalie Ponticelli. Cenu poroty obdržel Ondřej Diváček.

III. kat. (4. a 5. roč.): 1. místo – Terezie Varmužová a Markéta Varmužová, 2. místo – Pavel Varmuža, 3. místo - Šárka Diváková a Prokop Neduchal. Cenu poroty obdržela Jana Opavská.

IV. kat. (6. - 8. ročník): 1. místo Michal Varmuža a Viktorie Lesovská, 2. místo Petr Varmuža.

Přestávky, ve kterých se porota radila, vyplnily skvělým výkonem Malá cimbálová muzika a Mladá cimbálová muzika, ve kterých účinkovala řada našich současných i bývalých finalistů.

Díky rodičům, kteří oblékli své děti do svátečních krojů, se stala tato akce i nádhernou podívanou. Každý zpěvák si domů odnesl drobný dárek a malý dort.

Především rodičům, také organizátorům a sponzorům patří za podporu hudebnosti v naší vesnici velký dík.

Oldřiška Šnejdarová, Mgr.

LVVZ 2012

Ve dnech 20.-25. 2. 2012 se uskutečnil v Kunčicích na chatě Smrk lyžařský výcvikově vzdělávací zájezd. Akce se, jako již tradičně, účastní zejména

žáci sedmého ročníku a dobíráni jsou žáci ročníků vyšších. Každoročně zveřejňujeme zprávu o průběhu zájezdu, ale letos jsme se rozhodli dát prostor samotným absolventům lyžařského kurzu. Takže tohle odpověděli sedmáci na otázku: „Co se mi nejvíce na LVVZ líbilo?“

■ „Můj největší zážitek byl, že jsem sjel poprvé za život sjezdovku.“ *Miroslav*

■ „Nejvíce se mi líbilo, když jsme se učili na snowboardu, večerní programy. Všechno.“ *Zuzana*

■ „Na horách se mi líbila sranda na pokoji.“ *Ondra*

■ „Nejvíce se mi líbilo jezdit na vleku a na lyžích.“ *Martin*

■ „Nejvíce se mi líbila výuka na snowboardu, protože jsem se na něm naučila jezdit, sranda, která byla na pokoji, a večerní programy.“ *Anička*

■ „Nejvíce se mi líbil večerní program a videa.“ *Martina*

■ „Můj nejlepší zážitek byl, když jsem sjel poprvé bez pádu ze svahu. Ještě se mi moc líbily večerní programy včetně karnevalu.“ *Marek*

...a tak bychom mohli pokračovat dál, protože pěkné zážitky si z hor přivezl snad opravdu každý. Co jiného si může hlavní vedoucí zájezdu jako hodnocení přát? Závěrem se sluší poděkovat dětem za výborné chování a pozitivní přístup k výcviku, panu doktorovi MUDr. Marku Uříčáři za stoprocentní lékařskou péči i všem instruktorům za trpělivost. Ještě bychom rádi poděkovali SRPŠ za výzbroj pro žáky a letos nově i za zakoupení přileb, které bezesporu přispěly ke zvýšení bezpečnosti našich dětí. Těšíme se na příští rok a doufáme, že všechno proběhne stejně perfektně jako letos.

Roman Klímek, Mgr.

Ať se nám práce i nadále daří.

Bližší informace
na stránkách školy

www.zssvatoborice-mistrin.cz

Scholička

Začátkem nového školního roku 2011 začala v naší farnosti oficiálně působit „Scholička“, která navazuje na službu Malé a Velké scholy.

Scholičku navštěvuje asi 15 děvčat převážně z prvního stupně ZŠ, aby zpívaly žalmy a ordinaria při nedělních mších svatých a jiných svátcích. Mimo tyto zpěvy ještě zpívají mládežnické rytmičké písně při kytarě za doprovodu píšťalek, fléten a orffových nástrojů.

Z vystoupení v místním kostele.

Krásným zážitkem pro mnohé bylo vánoční pásmo Tisíc andělů ve spolupráci s tetou Vladkou Křížkovou, která přizvala k hudební scéně i starší děti. Toto vystoupení se uskutečnilo v našem místním kostele na Boží narození 25. 12. a ještě jsme mohli přispět nějakou částkou z dobrovolného vstupného na projekt Na kole dětem, který organizuje ZŠ. Předtím jsme koledami a písněmi s vánoční tematikou potěšili seniory na DPS ve spolupráci s MC Krteček, potom jsme koledovali opuštěným dětem v Kojeneckém ústavu Kyjov za podpory dobrovolnic z naší obce, které se v ústavu těmto dětem věnují. S dětmi z ústavu jsme si mohli pohrát a chovat je, což bylo den před Vánocemi velmi dojemné.

Před Silvestrem jsme zpívali sestřím Těšitelkám srdce Ježíšova a seniorům z domu Matky Rosy, o které sestry pečují v Rajhradě. Velmi silným zážitkem bylo koledování mezi ležícími nepohyblivými starými lidmi, slzy v jejich očích mluvil za vše. Sestra Heřmana říkala

dětem, že poprvé v životě měli tito „ležáci“ koncert „naživo“.

Také jsme rozvedli diskuzi na téma Evangelia: „...byl jsem nemocný a navštívili jste mě.“ Děti zažily na vlastní kůži radost z toho, že mohou potěšit staré, nemohoucí a opuštěné a vidět v nich trpícího Krista. Žádný hmotný dárek pod stromčekem jim tuto vnitřní radost nemůže vynahradit. Ještě bych chtěla poděkovat obci, která nám umožnila tuto cestu do Rajhradu, velmi si Vaší podpory vážíme. Doba vánoční se přehoupla velmi rychle a už jsme měli plno práce s dobou postní: v neděli 11. 3. jsme zpívali Dětskou křížovou cestu v našem kostele a o týden později se uskutečnila ve Starém Poddvorově ve farnosti Čejkovic. V měsíci květnu nás čekají Májové (pobožnosti k Panně Marii) a 30. června Farní den, na který Vás všechny už nyní srdečně zveme. Co tam ale předvedeme, je zatím zahaleno tajemstvím. A v neděli 1. 4. zazpívali Křížovou cestu v Šardicích.

Děkuji všem dětem i rodičům, kteří věnují svůj čas naší farnosti, obci i ostatním. Také děkuji našemu duchovnímu otci Josefu Vysloužilovi za podporu, Hankám Varmužovým mladším za kvalitní hudební vedení, Mirkovi Novotnému za kytarový doprovod a tetě Vladce Křížkové za motivaci. Ať Vám všem Pán žehná.

Markéta Varmužová

Koledování dětí v Rajhradě.

Chasa Slováckého krúžku na Dolňáckém plese.

Slovácký krúžek Svatobořice-Mistřín Doba postní

Po zdánlivém období klidu přes svátky vánoční na nás čekala plesová sezona.

Je potřeba trochu vylepšit kondičku a shodit pár deka po hodování na vánočním cukroví. A jak lépe se jich zbavit než pohybem a to takovým, který člověka baví a moc mu u něj nedochází, že sportuje.

Předtančení besedy sice až tak náročným energetickým výdejem není, ale když se k tomu připočítá celý zbytek intenzivně protancovaného večera... To je přece dost slušný sportovní výkon. Nám se naskytla příležitost si tuto teorii prověřit v praxi na dvou plesech. Prvním z nich byl Dolňácký ples u nás a druhým Krojový ples v Dambořicích. A abychom zároveň pocvičili i šedé buňky mozkové, pokaždé jsme tančili jinou besedu. Což bylo poněkud náročnější na soustředění.

Prvním v pořadí byl Dolňácký ples, na kterém nejen tancujeme, ale jsme i spoluorganizátoři. Ten letošní měl na programu Českou besedu, tombolu a vystoupení dětského souboru Kyjovánek. K tomu všemu hrála DH Liduška a CM Friška. Parket se zaplnil domácími kolečky – Krušpánek, Lúčka a my – a přespolními – Kyjovánek. Ples mohl začít. A co ten další ples? Předtančení besedy v Dambořicích? Přijeli jsme dobře naladěni, nerozhodil

nás ani nenazkoušený úvodní vstup na taneční parket, ani drobné výpadky v paměti při tancování Moravské besedy. Hlavní je přece široký úsměv a dobrá nálada. A ta nám rozhodně nechyběla.

Ukončení plesové sezony je spojeno s popěvkou fašancárů, vůní božích milostí a smutným obřadem pochovávání basy. Letošní obchůzka se uskutečnila už v sobotu. Počasí vyšlo nádherně, sluníčko svítilo, a dokonce i maskám bylo vedro. Vlastní smuteční obřad proběhl na sále u Polášků. Jako správná rozlúčka i tahle byla smutno-veselá. Veselá při vzpomínání na závažné i nezávažné události během roku a smutná při pomyslení, že naši milou basu vzbudíme až na Velikonoce.

Další důležitá akce, která proběhla, byla Valná hromada Slováckého krúžku. Na ní došlo k významné změně ve vedení. Po dlouholeté práci se rozhodl ukončit svou činnost ve funkci starosty Rostislav Marada. Tímto bych mu jménem všech členů Krúžku chtěla poděkovat za jeho čas, který věnoval krúžku. Nebylo to vždy jednoduché a o to víc si jeho činnosti vážíme. Ještě jednou: „Děkujeme.“

Petra Pířová, Ing.

Slovácký soubor Lúčka na jaře 2012

Pomalu se k nám dostalo jaro. Tolik toužebně očekávané období lidmi, kteří si již dost užili mrazivých zimních dnů i brzkých soumraků.

V našem souboru tomu nebylo jinak. Pro nás bývá doba mezi hody a Velikonocemi spojována s určitým útlumem činnosti, aktivita členů klesá, a tak nějak nás z této letargie dovede vysvobodit až jaro.

Ovšem musím připustit, že letošní zima pro nás byla jiná. Po dlouhých skoro třiceti pěti letech totiž opustil funkci vedoucího souboru a ředitele našeho sdružení PhDr. František Synek, který vždycky obětavě a s maximálním úsilím vedl nejen nás, ale i naše předchůdce a mnohdy dokonce i rodiče. O jeho rozhodnutí opustit naši společnost jste se mohli dočíst v minulém čísle zpravodaje. Přesto bych mu chtěl za nás za všechny na tomto místě poděkovat za tu neskutečnou energii, kterou nám vždycky rád a ochotně věnoval. Za jeho trpělivost s našimi leckdy poblázněnými nápady a náladami. Jeho rukopis v našem souboru vždycky byl, je a bude patrný, protože je to velká osobnost nejen Lúčky, ale i naší obce či Slovácka.

Jsme ovšem rádi, že jeho odchod není tak úplný. Velmi nás potěšilo, že i přes odchod z pozice vedoucího s námi zůstává a podílí se alespoň na zákulisním chodu naší činnosti. Po jeho odchodu tedy převzala místo vedoucí Mgr. Jovanka Rybová, s kterou bychom rádi pokračovali v dalším rozvoji našeho tanečního či zpěvackého umění. Je na místě říct, že všichni členové přistoupili k této změně velmi zodpovědně a prakticky všechny zkoušky absolvujeme v plném počtu, což se velmi pozitivně odráží i na náplni našich pátečních nácviků.

Od začátku letošního roku jsme se zatím zúčastnili předtančení na místním Dolňáckém krojovém plese, pořádali jsme spolu s Patnáctkou pro občany další pokračování Taneční a módní show, která se opět po roce těšila velkému zájmu a oblibě návštěvníků, za což všem členům Patnáctky a samozřejmě i účastníkům plesu velmi děkujeme. Následovala fašanková obchůzka po dě-

dině, tentokrát bohužel bez cimbálové muziky, ale ani to pro nás nebylo překážkou a velmi zajímavým způsobem se nám ji podařilo nahradit z vlastních zdrojů. Na fašáňkové veselí jsme byli pozváni i do hodonínských lázní, kde jsme spolu s tamějším divadelním souborem předvedli lázeňským hostům pěknou podívanou a z jejich ohlasů víme, že se jim velice líbila. Jsme velmi rádi, že jsme jim mohli pomoci zpříjemnit slunečné sobotní odpoledne.

Před sebou máme další akce, na které se pečlivě připravujeme. 30. března nás čeká vystoupení na zubařském kongresu v Brně, velikonoční občůzka, 30. dubna pak stavění máje v naší obci a hned na druhý den zajíždíme vystupovat do Mo-

ravské Nové Vsi na tradiční jarmark. Spolu s ostatními soubory se zúčastníme i tradičních podniků, jako je pálení Moreny či vynášení létečka. Nejvíce se ovšem těšíme na léto, které nás tentokrát zastihne v horkém Turecku, kam bychom měli zavítat koncem července. Bude to pro nás již několikátý zájezd do této země, nicméně velmi se na něj těšíme a věříme, že se bude líbit nejenom nám, ale i domácím, kterým chceme předvést něco z našeho folklorního umění.

Na závěr bych chtěl popřát Vám všem hezké a příjemné Velikonoce a klidné a slunečné jarní dny, abychom v nich našli zase to kýžené a vytoužené teplo a bohatost našeho úrodného kraje.

Petr Šťastný, Bc.

Z činnosti místních hasičů

Zásahová jednotka opět v akci

Bohužel i na začátku nového roku musela JSDHO Svatobořice-Mistřín vyjždět ke čtyřem událostem.

První byla 8. 1. ve Svatobořicích-Mistříně (neohlášené opalování el. kabelů na dvorku RD), další 25. 1. vyjela jednotka na žádost místostarostky na prověření doutnajících prachů po likvi-

daci železniční tratě ve Svatobořicích. Třetí zásah byl 19. 2. v Čeložnicích (požár výroby nábytku) a poslední 26. 2. v Kyjově (planý poplach).

Dušan Novák, zástupce velitele JSDHO

Ilustrační foto

SDH Svatobořice

Dříve než jsme se připravili na činnost v novém roce 2012, zhodnotili jsme svou práci za rok 2011 na Výroční valné hromadě.

Ta se konala 7. ledna 2012 na hasičské zbrojnici. Po přivítání hostů z SDH Koryčany, místostarostky obce Ing. Čičákové a zvolení mandátové komise jsme si vyslechli zprávy o celoroční činnosti sboru, mládeže, JSDHO a sportovního družstva mužů.

V současnosti má sbor 117 členů, z toho 56 mužů, 22 žen a 39 dětí a dorostu. Nejstarším a nejdéle evidovaným členem sboru je pan František Němčanský (89 let), který se stal dobrovolným hasičem v srpnu 1942.

Svá životní jubilea v 1. čtvrtletí oslavili: Netroufal Vladimír (50 let), Bubeníková Jana (55), Roněk Josef (65) a Změlík Pavel (65). V měsíci květnu oslaví 60. narozeniny paní Novosadová Jana. Všem jim přejeme hodně zdraví a osobní pohody do dalších let.

Další činností sboru je pořádání plesu. Ten se konal 17. února, k poslechu hráli Popudané. Příjemným překvapením plesu bylo vystoupení žá-

kyně V. Padalíkové a jejího tanečního partnera v latinsko-amerických tancích. Jejich vystoupení se všem líbilo a sklídili velký potlesk.

Jarní sběr starého železa jsme připravili na sobotu 24. března. Peníze získané ze sběru slouží na pokrytí části nákladů na činnost mládeže. Proto děkujeme všem, kteří nám železo věnovali.

Družstva mladých hasičů využívala v zimních měsících k tréninkům sokolovnu. Svou fyzickou jezdili udržovat i na plavání do Ratiškovic. Tréninky na sokolovně zaměřili na halové soutěže. Té v Havířově se bohužel pro nemoc žáků nezúčastnili. Další soutěže, které je čekaly byly ve Velké nad Veličkou (17. března) a v Dubňanech (25. března).

Závěrem bych Vás ráda pozvala na Slet čarodějnic, který se uskuteční v sobotu odpoledne 28. dubna u hasičské zbrojnice. Těšíme se na Vás a nezapomeňte si připravit masky.

Iveta Lungová, Ing., *jednatelka sboru*

SDH Mistřín

Naši žáci jdou ve stopách dorostenců

Dne 25. února se uskutečnil v Havířově XXII. ročník neoficiálního Mistrovství republiky v halovém hasičském sportu Čech, Moravy, Slezska a Slovenska.

Po účasti na Mistrovství republiky dorostenců a mužů v Ostravě navázali získanými vavříny a úspěchy i naši nejmenší žáci v Havířově. Mladší žáci skončili celkově na úžasné 2. místě, starší na krásném místě s pořadovým číslem čtrnáct.

Jde vidět, že zimní trénování ve školní tělocvičně i na naší zbrojnici se dá zúročit i v tak silné konkurenci z celé republiky a Slovenska.

Soutěže se mladší žáci zúčastnili pod vedením Oty Svory ve složení Kyněra Martin, Hajná Anna, Koudelová Adéla, Martykánová Katka, Varmužová Eliška, Herman Vojtěch a Jakub Khol.

Děkujeme žákům za tak krásnou reprezentaci celé obce a držíme palce v dalším zápolení o trofeje.

Dále se žáci zúčastnili halových soutěží ve Velké nad Veličkou a v Dubňanech. Letos zavítali i na Slovensko, a to do Senice na tzv. Chodbovicu, což je obdoba našeho branného závodu, ale soutěží se na chodbách tamní školy.

V měsíci březnu jsme uspořádali brigády jak na hřišti, tak v suterénu naší zbrojnice. Zde se také uskutečnilo školení požárního sportu, hry Plamen a v obci jsme uskutečnili 24. března jarní sběr železa. Děkujeme našim spoluobčanům za věnovaný materiál.

V sobotu 14. dubna jsme se zúčastnili otevření hasičské zbrojnice v Šardicích, 20. až 22. dubna pak proběhlo soustředění našich žáků v Osvětimanech na chatě Ječmínek.

V sobotu 28. dubna jako každoročně zajíždíme na Hasičskou pouť na sv. Hostýn.

Od 29. dubna začínají dětské soutěže v Kozojídkách.

V této chvíli bychom rádi pogratulovali našim dvěma bratrům k jejich významnému životnímu jubileu. Členové našeho sboru Bohumír Junášek a Vratislav Pazderka oslavili nedávno krásné půlstoletí svého života. Přejeme jim hodně štěstí, zdraví a spokojenosti do dalších let.

Výhledově nás čekají opravy zbrojnice a okolí. Dále bych Vás rád pozval 20. května k naší zbrojnici na dětskou soutěž o pohár starosty SDH a na prázdniny (21. července) plánujeme Letní noc se skupinou Generace.

Ladislav Hajný, jednatel SDH Mistřín

Sčítání zvěře spojené s „Mysliveckým ovárkem“

Závěrečné posezení myslivců u ovárku.

VŮLE NAŠE SVORNÁ BUĎ!
PÁTEŘ ROVNÁ, PEVNÁ HRUĎ,
PŘÍMÁ TVÁŘ A DOBRÉ SRDCE,
NEZIŠTNOST A ČISTÉ RUCE,
UŠLECHTILÝCH CITŮ VAR-
VŠE PRO MYSLIVOSTI ZDAR!

(A. Dyk)

Jarní sčítání zvěře je nedílnou součástí činnosti každé společnosti, toto je všem myslivcům a přátelům myslivosti známo. Provádí se ve všech honitbách každoročně v termínech stanovených krajským úřadem. Krajský úřad Jihomoravského kraje stanovil termín sčítání zvěře v honitbách Jihomoravského kraje v roce 2012 na sobotu 3. 3. 2012. Jarní sčítání zvěře slouží ke stanovení skutečných stavů zvěře, tzv. jarní kmenový stav.

Výbor MS NIVA rozhodl, že sčítání bude provedeno tak, aby bylo co nejpřesnější, tzn. pochůzkou myslivců ve všech částech honitby. Sešlo se 20 členů

společnosti, sčítala se spárkatá zvěř i drobná zvěř. Hospodář p. Lípový rozdělil členy do skupinek a každá dostala za úkol sčítat přesně určenou část honitby. Počasí přálo, byla krásná slunečná sobota, a proto vycházka přírodou předčila očekávání.

Všichni členové se poté sešli pod myslivnou, kde provedli vyhodnocení sčítání.

Na závěr jsme si pochutnali na „mysliveckém ovárku“, který byl připraven. Děkuji tímto našim členům p. Zdeňkovi Jelenovi a Petrovi Ondrůjovi, kteří byli tak ochotní a pomohli připravit zmíněný ovárek. Touto akcí jsme chtěli všechny členy vytáhnout po zimě z domovů ke společnému posezení.

Myslím si, že tento den se nám vydařil, společná setkání jsou pro kolektiv velmi cenná v dnešní uspěchané době. Každý z členů MS NIVA měl možnost prožít krásný den s mysliveckými kolegy.

Lenka Lípová

Spartak Svatobořice-Mistřín

Pomalou ale jistě se i k nám dostalo jaro, zaplašilo zimu a umožnilo tak našim fotbalistům přejít z tvrdých asfaltových a umělých povrchů na nám vlastní přírodní hřiště.

I když počasí ještě vyloženě nepřeje růstu trávy, nedočkávané první kroky přece jen mířily tam, kam se každý správný fotbalista celou dlouhou zimu těšil.

Do letošního roku 2012 jsme vstupovali stejně jako jindy. Čekaly nás tréninky především venku v okolí vesnice, kde na silnicích a polních cestách nabírali hráči nezbytné kilometry, aby z jejich náročnosti pak mohli těžit v zápasech. Ne nadarmo se říká: „Těžce na cvičišti, lehce na bojišti.“ Ovšem na druhou stranu je nutné dodat, že zimní období nepřeje nejen hřištím, ale ani fotbalistům, jejichž účast na trénincích bývá menší než v dalším průběhu roku. Nicméně stejnou zkušenost mají kluby široko daleko napříč nejen naším okresem.

Aby se běhání a posilování občas zpestřilo, byla domluvena některá přípravná utkání. Především muži „A“ zatím odehráli pět přípravných utkání, v nichž potkali postupně Krumvíř (2:4), Žarošice (1:3), Násedlovice (3:1), Vacenovice (0:5) a Mutěnice (1:7). Poslední přípravné utkání by pak měli sehrát s vedoucím týmem 1. A třídy skupiny A s Šaraticemi. I když výsledky mohou být pro někoho zklamáním, je nutno říct, že často chyběla spousta zraněných hráčů a soupeři byli většinou z vyšších soutěží, tedy byli očekávanými favority. Na druhou stranu utkání zimní přípravy nemusí vždy korespondovat s připraveností týmu na jarní část sezony a výsledky mužstva v mistrovských zápasech se mohou diametrálně lišit, v což jistě všichni doufáme.

Muži „B“ sehráli jen dvě přípravná utkání, první s Věteřovem prohráli (2:0) a druhé ve Vace-

novicích s tamější juniorkou vyhráli (2:1). Vedení, hráči a samozřejmě i fanoušci by se rádi dočkali u tohoto týmu herního i výsledkového progresu,

Momentka z I. koštu pálének.

protože v jeho dresu vyběhají k zápasům velmi šikovní kluci, kteří ještě před půlrokem patřili či dokonce stále patří do kádru našeho úspěšného dorostu. Věříme, že se nám povede naplnit tyto cíle a vyšplhají se tabulkou co nejvýše, aby se po dlouhých letech nemuselo hrát ve Svatobořicích o záchranu III. A třídy.

Co se týče dorostu, žáků a základen i jejich hráči byli v zimě aktivní a připravují se také na jarní boje v mistrovských utkáních a i jim budeme držet palce, aby se jim dařilo a aby statečně bojovali za barvy Spartaku i obce.

SK Spartak však není aktivní jenom na hřišti. Povedlo se nám zorganizovat a uskutečnit dvě společenské akce. Nejprve jsme se pustili do pořádání II. Sportovního plesu, který měl loni velký úspěch, a proto jsme chtěli tuto akci uspořádat i letos. Bylo velmi milým překvapením, že lidé si i v tomto roce k nám našli cestu a podpořili nás, za což jim upřímně a moc děkujeme. Druhá událost byla pro nás tak trochu krokem do neznáma.

Již delší dobu jsme přemýšleli, čím oživit dění v naší obci. Všude v okolí probíhá tradičně lidmi oblíbený košť ovocných pálenek, a proto jsme se rozhodli, že se o to pokusíme i u nás, byť nemáme prakticky žádné zkušenosti. Ale vsadili jsme na to, že když s tím mají úspěch jinde, tak proč ne u nás. Ovšem očekávání byla poněkud optimističtější, než jak se nakonec ukázalo. Ačkoli se nám povedlo shromáždit velmi slušných 721 vzorků, slabá návštěva košťu nám radost trochu kazila, ale věříme, že snad v příštích letech si i tato akce získá své renomé a bude hojně navštěvována.

Poslední, zato však velkou akcí, kterou bych rád zmínil, jsou chystané oslavy 80. výročí založení Spartaku Svatobořice. Měly by se uskutečnit

po skončení sezony, někdy koncem června či začátkem července. Naše mužstva by se při nich měla poměřit s renomovanými soupeři a všichni společně bychom si neměli tuto příležitost nechat ujít. O přesném datu i soupeřích se stále jedná, proto Vám je nemůžeme zatím přiblížit, ale jistě se všechno včas dozvíte buď na obecní kabelové televizi, na internetových stránkách klubu, nebo na domácích zápasech Spartaku.

Do jarních bojů Vám všem přejeme, abyste nám zachovali svou přízeň, rádi se za námi vraceli a svou účastí na utkáních podporovali naše mužstva v bojích o příčky nejvyšší.

Tešíme se na Vás a přejeme Vám také hezké a pokojné Velikonoce.

Petr Šťastný, Bc.

Jarní část pomalu končí...

Už jsme se dostali za polovinu jarní části a pomalu se nám ukazují konečné výsledky kuželkářské sezony.

Družstvo „A“, které vstoupilo do jara z 1. místa po úspěšné podzimní části, začalo jarní část nemile. Nedokázalo navázat na etapu několika vítězství za sebou z podzimu a zatím se drží na čtvrtém místě v tabulce 3. ligy mužů. Domácí utkání odehrává stále na šestidráhové kuželně ve Vracově.

Družstvo „B“ stále bojuje v Jihomoravském přeboru 1. třídy o 1. místo a snaží se postoupit do divize. Dle všeho se bude rozhodovat o postupujícím až do posledního kola sezony.

V Jihomoravském kraji si udržuje pěkný střed tabulky i družstvo „C“, které je v jarní části sezony doplněno i o dorostence z důvodů indispozice několika hráčů.

Ve druhé lize dorostu stále bojují a sbírají nové zkušenosti dva naše dorosty, kde jeden z nich tvoří i družstvo dorostenek. V jarní části se uskutečnilo okresní a krajské kolo přeborů kuželkářů, kde se reprezentoval i náš oddíl. Největším úspěchem bylo umístění doroste-

nek, kdy v krajském kole získala 1. místo s postupem na Mistrovství ČR Kristýna Šedová a hned na 2. místě za ní skončila Miškeříková Martina.

Družstvo „A“ na vracovské šestidráze.

Ukázalo se, že máme kvalitní dorost a velmi snazivé hráče.

Děkujeme za podporu Všem příznivcům kuželkářského sportu v Mistříně. Hodu ZDAR!

Adam Pavel Špaček, DiS.

Skupina masek na letošním plesu.

Zima se ukládá ke spánku...

A my se těšíme na nejkrásnější období roku – jaro.

V úvodu mi dovolu, abych se vrátila k poslední akci roku 2011, k pochodu Za prasátkem. I my, členky TJ Sokol Svatobořice, jsme se zúčastnily, s červenými šálý kolem krku jsme se spolu s ostatními vydaly pěšky do Ratiškovíc. Klouby chvílemi prosily o slitování, ale my jsme vydržely. Zpátky šly mladší ročníky po svých, my starší jsme se svezly autobusem (pro jistotu). Akce to byla zdařilá, počasí nám přálo a já myslím, že je pěkné, že v době, která příliš nepřeje mezilidským vztahům, se lidé dokáží setkat, podat si ruce, pobavit se. Tento rok bude „prasátko“ u nás a, pokud bude potřeba i my pomůžeme.

A že nás silvestrovský pochod tak úplně nezničil, to dosvědčuje fakt, že jsme již 1. ledna pochodovaly opět, a to kolem dědiny. Spálené kalorie jsme doplnily vánočním cukrovím a svařákem na Sokolovně.

Dne 4. února jsme jely do Podivína na župní ples. Jelo nás celkem jedenáct a ani dvanáctistupňový mráz nám nemohl zkazit náladu. Hudba byla poněkud svižnější, než jsme čekaly, ale zábava opět

vyšla. Požitek byl u těch, které vyhrály v tombole, znásoben radostí z výhry a těm, které nevyhrály, zbyla naděje, že to příště vyjde.

Dne 12. února jsme na valné hromadě zhodnotily naši činnost. Možná to bude znít jako sebechvála, ale já myslím, že můžeme být spokojeni. Vždyt jedna akce střídá druhou, oprava Sokolovny pokračuje a že to není vůbec jednoduché, o tom ví své naše jednatelka Majka Změlíková, která se stará o financování a Jenda Martínek, který dohlíží na všechny stavební úpravy. A to, že se dokáže sejít poměrně početná skupina lidí, která umí udělat velký kus práce, dokáže se pobavit, vyslechnout starosti toho druhého a v případě potřeby mu pomoci, to bych ocenila na té naší činnosti jako to nejpěknější.

Před koncem měsíce února, dvacátého pátého, ožila naše Sokolovna směskou masek (tento rok jich bylo požehnaně) a hudbou Popudanů. I letos jsme zabodovaly. První místo jsme získaly ve skupinách i jednotlivcích. Takže se vlastně opakovala historie minulého roku. Ale všechny masky byly pěkné a my touto cestou děkujeme všem, kteří mají

odvahu se na chvíli proměnit v někoho (v něco) úplně jiného, aniž by přemýšleli, jestli se to hodí nebo ne. To je k maskarnímu plesu. Ale ještě do-
volte, abych složila poklonu rodině Sedláčkové, která rok co rok překvapuje novými maskami, novými nápady a my ostatní si říkáme „kam na to chodí“? Jen tak dál.

A poslední akci tohoto čtvrtletí byla velikonoční prodejní výstava. Opět jsme přichystaly pohoštění, pobesedovaly, pobavily se. A jaké to bylo pohoštění? Pokud jste přišli, určitě již víte.

A na závěr bych chtěla dodat, že v lednu a únoru naši dva členové oslavili kulaté životní jubileum. My jsme slavily s nimi, ale jistě dovolí, abych jim ještě touto cestou za nás za všechny popřála zdraví, zdraví a zase zdraví, trochu toho štěstí a veselou mysl. Vždyť ta tvoří štěstí a podporuje dobrou vůli k životu a neusmějí-li se lidé na tebe, jsou jistě unaveni a věř, že nikdo nepotřebuje úsměv a dobrou mysl, jako ten, který sám ji nemá a nemůže úsměv dát.

Marie Mrkvyňková, členka TJ Sokol Svatobořice

■ K ZAMYŠLENÍ ■

Mecenáš hrabě F. K. Seilern

Zajímavá osobnost, mecenáš, majitel milotického panství, hrabě František Karel Seilern, byl narozen roku 1852 na milotickém zámku.

Byl synem hraběte Karla Maxmiliána Seilerna (1825-1905). František Karel se nikdy neoženil, dokonce se říkalo, že měl zakázáno se ženit, protože jeho otec byl zapleten do spiknutí vůči císaři Františku Josefovi. Podle pamětníků hraběti Františku Karlovi tento způsob života vyhovoval.

Snážil se, aby se na hraběcích statcích okolo Kyjova dobře hospodařilo. Také pomáhal lidem v těžkostech a učil je novému způsobu hospodaření. Jak hnojit a jak úrodu ošetřovat, učil je stříkat vinohrady modrou skalicí.

Kus života strávil ve svato-bořickém dvoře. Zřídil tam chov koní vzácného druhu, Andrenských hřebců, a tak se zasloužil o zkvalitnění chovu koní v kraji. Rád se přizpůsobil v oblečení našim lidem. Při práci nosil režné třaslavice a košelu s červeným vyšíváním.

Měl lékařské znalosti, chodilo k němu hodně nemocných s prosbou o pomoc. Žádné peníze od nemocných nebral, i léky dával zadarmo. Ale každý musel přinést potvrzení od místního kněze, že patří do vesnice z milotického panství.

Hraběti Františku Karlovi bylo líto, že z našeho kraje odchází hodně chudobných lidí za prací

do Ameriky, nejvíce jich bylo z Ratíškovic. Mezi Ratíškovicemi a Dubňany měl 120 ha lesa, ten nechal vykácet a pozemek prodal občanům z Ra-
tíškovic, chtěl zmírnit bídu místních lidí, aby nemuseli odcházet za těžkých podmínek za moře.

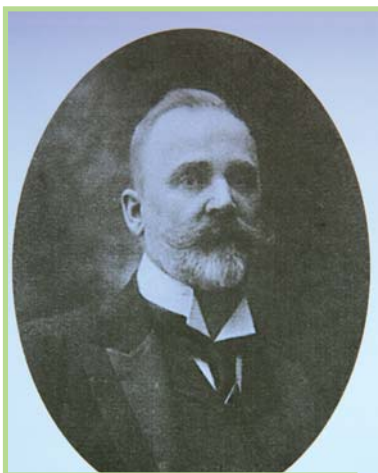
Byl to člověk, který cítil s našim lidem a lidé k němu měli důvěru. Byl patronem milotického kostela, daroval velké částky na jeho údržbu. Nemohl si ale dělat, co chtěl, měl nad sebou finanční dozor, sekvestry, kteří ho kontrolovali. Tito prý hodně škrtili, hlavně pro sebe.

Když hrabě vystrojl jednomu ze synovců na milotickém zámku svatbu, pozval 10 párů mládeže z obce a všem děvčatům dal na svatbu nové boty na šněrování do půli lýtek.

Hrabě František Karel byl poslancem v Říšském sněmu ve Vídni. Často jezdil na různá státní zasedání. V tu dobu byly ve Vídni dva české okresy. Desátý a dvanáctý, kde se mluvilo česky, hrabě František Karel tam podporoval české školy.

Zemřel v roce 1916, pochovaný je v rodinném hrobce ve Štípě u Zlína. Býval našimi předky často a vždy v dobrém vzpomínán.

Jakub Štastný

František Karel Seilern (1852-1916).

Příběh nejen dvou jmen vytesaných... Osud vězněných rukojmí bez soudu

**V letošním roce si nejen naše obec připomene 70. výročí zřízení
Internčního tábora ve Svatobořicích.**

Není bez zajímavosti, že naši občané vězněným pomáhali zmírnit kruté životní podmínky v lágru třeba potravinovou pomocí, která byla pro mnohé vězně životadárnou. Jednou z vězněných rodin byla i rodina Bodlákova z Brna, která byla internována, protože syn Miloš (1922) ve svých 17 letech odešel domova bojovat proti okupantům až do Anglie. Byl zařazen nakonec jako pilot 311 čs. bombardovací perutě RAF. Ke svému rozhodnutí měl příklad v otci, který rovněž jako legionář bojoval na italské frontě v době 1. sv. války.

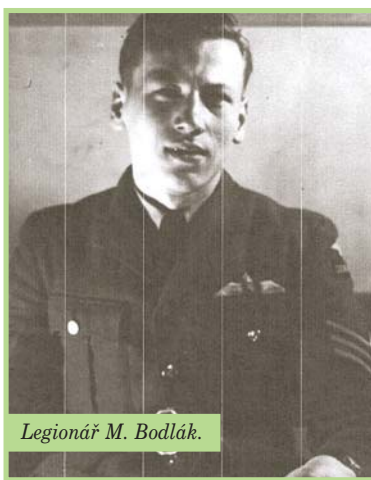
„Jestliže období první republiky v naší generaci pěstovalo a upevňovalo etické a vlastenecké cítění působením ve škole, v rodině i společnosti, pak období v letech 1938-1939 nás zbavilo všech iluzí o schopnosti a snaze dodržení daných mezinárodních úmluv v Evropě,“ zahájil své vyprávění podplukovník letectva v. v. Stanislav Bodlák, bývalý vězeň internčního tábora ve Svatobořicích. Přesto všechny problémy, které vyvolalo nestandardní řešení útočné nacistické strategie směřující k vyhlazení slovanského etnika uprostřed Evropy či k zotročení dalších evropských národů, český národ ve své většině nekapituloval a v protinacistickém domácím i zahraničním odboji bojoval za obnovu a samostatnost ČSR. Národ podvedený, ponížený, ukřižovaný, oloupený. Zrůdnost nacistického režimu, popravky, sadismus, mučení, genocida, věznění, koncentrační a vyhlazovací tábory nutně vyvolaly vzdor a odpor nejen obyvatelstva, který mj. zabránil realizaci nacistického plánu na „konečné řešení otázky“ genocidy českého národa. Atentát! Stanné právo!

Důsledkem rozpoutaného teroru, který zavládl v období po atentátu na říšského protektora R. Heydricha (27. 5. 1942) v celém Protektorátu Čechy a Morava, byly stovky popravených, ale i tisíce následně vězněných vlastenců nejen po celé vlasti. Navždy jsou do temné historie zapsány Lidice, Ležáky, Javo-

říčko, Kounicovy koleje v Brně, Svatobořice a další místa poznamenaná krutovládou nacismu.

Dne 17. září 1942 vydal Reichssicherheitshauptamt v Berlíně a velitel Sicherheitspolizei a Sicher-

heitsdienst v Praze (bezpečnostní policie a bezpečnostní služba) rozkaz zatknout jisté příslušníky a příbuzné uprchlých Čechů a předběžně je umístit v internčním táboře až do dalšího rozhodnutí říšských úřadů. Během několika dnů bylo gestapem za asistence uniform SS i protektorátního četnictva v Čechách zatčeno přes 1100 osob a na Moravě kolem 800 osob. Tito zatčení byli poté převezeni do Svatobořic, kde byly připraveny baráky v ostře strážném lágru. Mezi zatčenými v rámci tzv. akce „E“ (Aktion Emigranten) byli i Bodlákovi.

Legionář M. Bodlák.

Stanislav Bodlák otec, matka Veronika, syn Stanislav (1924) a dcera Alice (1926).

„Už to, že byl otec legionář, stačilo k tomu, že naši rodinu sledovalo gestapo.“ Vzpomíná Stanislav Bodlák. „Protože můj starší bratr Miloš uprchl před sledováním nacistů v lednu 1940 do zahraničí, byli jsme na seznamu! Akce „E“ měla zejména utlumit aktivitu zahraničního odboje, kterému měla zatčením příbuzných parašutistů za každou cenu zničit možné domácí zázemí. Tátu a mámu zatkl gestapo nad ránem 17. září 1942 doma, sestru pak v práci a mne odvěkli přímo z vyučování ze třídy v průmyslové škole. V černém mercedesu, který pro mne přijel, již sestra seděla. Auto zastavilo před Právnickou fakultou v Brně, kde bylo sídlo gestapa. Úřadující gestapáci nás i desítky dalších zatčených shromážděných ve zdejší aule rozřadovalo. Byli zde i rodiče. Rozdělili muže a ženy zvlášť. Muži byli seřazeni a vyvedeni pod namířenými zbraněmi esesáků ven. Cílem byla nedaleká policejní věznice na ulici Veverčí, dřívější kasárna skrytá v zeleni kaštanů.“

Tato byla součástí Věznice Kounicovy koleje v Brně s celým hrůzným systémem vyvražďování

našich lidí. V podstatě to byl koncentrační tábor, ohrazený vysokým neprůhledným plotem zakončeným ostnatými dráty, v rozích se střeleckými věžemi s kulomety a silnými reflektory.

Uprostřed mezi pěti základními budovami byl tzv. Apelplatz. Jen o tomto místě bych mohl dlouze vyprávět o pro mne šokujícím nekonečném trýznění při dlouhých nástupech či o fyzickém brutálním napadání vězňených kopanci a rákoskami sadistických dozorců. Mezi ploty nepřetržitě procházely stráže SS.

Byl jsem ubytován v baráku č. 3, kde jsme spali na patrových postelích i po dvou na jednom lůžku. Měl jsem štěstí, že jsem byl s otcem. Ten mi dal i spoustu rad, jak v těchto podmínkách uchránit alespoň holý život. Jídlo jsme dostali až následující den. Byla to jen jakási černá brynda do esálku s kouskem chleba, v poledne polévka z kvaky a večer totéž.

Asi po třech týdnech nástupů a různého ponižování a šikanování jsem se dostal konečně mimo lágr. Stal se ze mne otrok, který musel poslušně vykonávat povely a těžkou práci bez pracovní doby a pro „nadlidi“. V Kounicových kolejích jsme právě skládali pytle brambor a kvaku, když nás náhle zahnali do sklepa. Sklep však byl v prostoru bloku A, z jehož „slepých“ okýnek bylo vidět jen nohy pochodujících na smrt nádvořím pod sgrafit sv. Václava. Viděli jsme sice omezený prostor, avšak i hrůzné dění venku. Stal jsem se němým svědkem popravy našich vlastenců. Viděl jsem nohy a stoličku pod šibenici. Bylo to hrozné! Později jsme se dozvěděli, že mezi popravenými toho dne byl i otec jednoho z nás, kteří jsme popravu viděli. Hrůza. Kdo nezažil, nepochopí. Vždyť i my jsme tam mohli v každém okamžiku pobytu zde kdykoliv skončit!

Z vězňů bez soudu byla v táboře Pod kaštany vytvořena tři pracovní komanda. První velmi početná skupina pracovala za Lužánkami na sportplatzu, kde připravovala terén ke stavbě stadionu, druhá byla v SS kasárnách a třetí nejmenší ve stájích a jízdně esesáků v objektech zvěrolékařské školy. Nejvíce se dařilo získávat informace o situaci mimo lágr právě té první skupině, ať od kolemjdoucích občanů z pohozených motáků či novin i přes stálou hrozbu prozrazení. Otročili jsme i při odlišování šactva zajatců z baráku č. 4, v dílnách krejčovských i ševcovských. Zima byla obzvláště krutá a v barácích se téměř netopilo! Mnohdy jsme byli vděční, když jsme si u kamen alespoň na chvíli mohli ohřát ruce. V únoru byl i z našich řad sestaven a vypraven transport do Osvětimi R. U. návrat nežádoucí. Mezi postiženými byl i můj táta a další známí! Tehdy jsem ho viděl naposled! Bídny ži-

vot a o ještě horší bídnejší stravě jsem zde žil až do března 1943. Vězni, kteří zde ještě z akce „E“ zůstali jako poslední, šli náhle do transportu. Křečovitý strach nás obcházel až do výjezdu vlaku. Když se vlak rozjel směr Kyjov, oddychli jsme si, protože cíl strastiplné cesty byl jasný, Internační tábor Svatobořice. Tak skončila jedna krutá etapa válečných i osobních hrůz na hranici smrti. Ve Svatobořicích jsem se konečně setkal se zbědovanou mámou, o které jsem od zatčení nic nevěděl. Po dlouhé době jsem se zde poprvé trochu najedl. Bydlel jsem na baráku č. 9 a se mnou i bratr Kutlvašr, Jelínek či Jílek. I zde však internovaní zažívali podobné hrůzy jako v Brně. Opět zde bylo gestapo a arogantní velitel lágru Kaiser, který se vyžíval ve vynalézavém trýznění nejen Židů. Lágr střežili čeští četníci, což umožňovalo, alespoň při službě některých, mírnější režim, mírnější nebezpečí při soustavném strachu o život. Po půl roce internace byla domů propuštěna moje 16ti letá sestra, a tak jsem už jen já zůstal mamince oporou v této izolaci před světem. Byl jsem zařazen na stavební práce v lágru. Taký jsem byl na terénních úpravách na starém hřbitově nad lágrem. Pamatuji si, že jsem tam vykopával torzo vojenské boty snad ještě z první války. Stavěli jsme další budovy pro stále nekončící zástupy vězňených. Nebyl jsem zde ani půl roku a opět jsem byl zařazen do transportu.

Zase jsem jel do Brna na Kounicovy koleje. Na to místo poroby, kde jsem jako sotva osmnáctiletý zažil tolik ponižení a hrůzy...

Naše otrocká skupina byla dislokována do bývalé kantýny Kounicových kolejí s tím, že budeme pracovat na zdejších stavebních pracích i jako hausarbeitři na úklidu chodeb či na roznosu stravy. Věznice byla s narůstajícím odporem různých odbojových skupin přeplněna. Proto jsme museli stavět i další podzemní kobky a nadzemní cely!

Já jsem byl pak zařazen na různé práce od mřížování oken, přes výkopové práce, ale taky jsem uklízel či koval mříže v kovárně, která byla v kotelně bloku E. V jiné pracovní skupině jsem dřel v prádelně, stolárně nebo od jara 1944 na Starám Brně v cihelně. Dřel jsem zde, abych si „předplatil“ už takto mizerný život. Pracovním strojem byl trakař, na kterém jsem z vedra od pecí celé dny vyvážel ven do mrazu vypálené cihly!

Dnes již jen pár pamětníků může říci, jak vypadaly Kounicovy koleje za války. Hned u vchodu do budovy vpravo byl prostor, v němž se přijímaly balíky prádla od příbuzných vězňených osob nebo naopak se jim vracely věci po popravených. Vlevo byla Wachcimra pro stráže SS, a tak bych mohl popsat celou budovu. Ponižující byla stěna upravená s otvácími

Stanislav Bodlák při projevu na konferenci.

deskami, které se otevřely mezi vězně, když on stál čelem ke zdi. Znemožňovaly tak domluvu mezi nimi při dlouhém čekání na výslech. Velitelem Kounicových kolejí i koncentráku Pod kaštany byl říšský nacist Paul, správcem byl Franz Duba, jihlavský Němec, byl zde i Hildebrand, italský fašista, Bergr, Jaschke a řada dalších. Zdravotní situace zde byla pro vězně špatná. Zuby se léčily jen vytržením, ostatní choroby zůstávaly jen u letmé prohlídky. Jedinými léky, pokud byly, byl acylpirin a jodová tinktura, náplast a obvaz. Zdravotní péči však bohatě využívali gestapáci, esesáci a příslušníci SD.

Zmlácené vězně po výsleších či zraněné po akcích gestapa hlídal v uzavřeném prostoru zrzavý typický Němec. Jeho jméno si již nepamatuji. Tento mnohdy i bezvládně zmučené vězně připoutával na lůžku až už za ruce či za nohy. Do doby, než sem na výpomoc nastoupil náš kamarád MUC. J. Maňák, medik z naší akce „E“, to bylo tabu. Celý běžný denní chod řídil Kápo, k ruce měl své pomocníky zvané einmani, kteří měli rovněž svou místnost nedaleko kanceláři SD, aby byli stále „po ruce“ gestapákům.“ Tolik, alespoň krátce, ze vzpomínek Stanislava Bodláka.

Je třeba říci, že v druhé polovině roku 1944 musel na stavební práce tovární vlečky, která se stavěla z Třebčína do Lutína. Zde pracoval zejména v lomu u Hněvotína, když připravoval štěrk na stavbu železniční tratě.

Pak v počátku roku 1945 byl vrácen do Svatobořic. Když 12. dubna přijelo do lágru ve Svatobořicích gestapo, opět zavládl strach. Byl to však pro většinu vězňů strach poslední. Velká většina z nich byla urychleně propuštěna, avšak Stanislav Bodlák neměl to štěstí. Byl odtransportován spolu s dalšími asi 120 internovanými. Transport skončil v Plané nad Lužnicí, který byl táborem pracovním, kárňákem či Arbetserziehungslager, ale byl již vyklizen bez vězňů.

Vězení v Kounicových kolejích bylo gestapem likvidováno 17.-18. dubna 1945. Svatobořice byly osvobozeny Sovětskou armádou ráno 19. dubna 1945, když zde padlo 24 sovětských vojáků. Po vypuknutí Pražského povstání opustili němečtí dozorcí náš tábor a vězni se ocitli na svobodě. Někteří z nich vedeni Vaškem Kozákem chtěli jet na pomoc povstání. Nakonec jsme operovali v okolí Tábora a Sezimova Ústí i se zbraněmi, které jsme získali. Asi největším úspěchem bylo zadržení olomouckého gestapáka v přestrojení za ženu.

Tábor v Plané nad Lužnicí opustily jako poslední děti dne 12. května. Nejen z Plané nad Lužnicí jeli osvobození, již bývalí vězni domů, pokud vůbec nějaké domovy měli!

Rodina Bodláková se po letech nacistické hrůzovlády nesešla. Doma v Brně Lišni byl víc než smutek. Válečná bilance rodiny byla krutá. Táta byl v Osvětimi popraven už 14. dubna 1943.

Miloš zahynul jako pilot při plnění bojového úkolu dne 1. 1. 1945 v nepříznivých povětrnostních podmínkách nad Severním mořem, když s celou posádkou nepřežil leteckou katastrofu Liberatora

Svatobořický internační tábor – strážnice.

FL 949. Při patrolování nad Severním mořem hledající německé ponorky narazili do skal ostrova Hoy už 38 minut po startu za základny v Tainu.

Nebylo mu ani 23 let. Avšak stačil napsat válečný deník, který se dostal dlouho po válce do rukou bratra Stanislava a stal se tak nejcennější relikvií po statečném vlastenci, vojákově, bratrovi. Ale to by bylo již jiné vzpomínání. Sestra Alice se od propuštění z lágru musela strastiplně protloukat okupačním životem odkázána sama na sebe.

Dnes oba padlé připomíná pamětní deska a pomník v Brně Líšni, na nichž jsou vytesána jména obou vlastenců, táty a syna, Stanislav Bodlák a pilot in memoriam pplk. letectva Miloš Bodlák. Jsou zde uvedeni i jeho další spolu-bojovníci, příslušníci 311. perutě RAF – pilot plk. J. Breicetl (1913-43) a in memoriam pplk. J. Poledník (1920-41), jejichž příbuzní byli rovněž za-

vřeni v lágru ve Svatobořicích. Miloš byl však nejmladší. I jedna z ulic v Brně Líšni nese jméno Bodlákova. Stanislav Bodlák je dodnes předsedou jedné ze základních organizací Českého svazu bojovníků za svobodu v Brně. Pro mnohé z nás je i dnes stále příkladem poctivého a oddaného vlastence!

Jan Kux, JUDr.

Věznění Židé cestou za každodenní nelehkou práci.

Z redakční pošty...

Zničená ochranná zídka.

V noci z pátku 27. na sobotu 28. ledna 2012 byla nezjištěnými, nejspíše z nedalekého pohostinství odcházejícími mladistvými, pachateli v zahradě bývalého kina v části obce Zmola zbourána ochranná zeď. Soused pan Petr Bimka se k tomu vyjádřil slovy: „Pachatelé tohoto zlého činu, na-

važte si hodně velký uzlíček těchto zlých činů, který si ponesete. Každý skutek bude odměněný, dobrý nebo zlý, a za takový zlý bude odměna taková, že bude potom jenom pláč a skřípění zubů. Jak říká lidové přísloví: Boží mlýny melou pomalu, ale jistě!“

redakce

Mistři nejen řemesel (II.) Vytrvalostní běžec Květoslav Hána

V dubnu oslavil 75 let pan Květoslav Hána, rodák ze Svatobořic, který tento rok počítá 60. ve své aktivní běžecké kariéře.

Jeho záliba se stala zálibou celé rodiny a mezi běžeckou elitou se zapsaly i obě jeho dcery Marta a Blanka. Květoslav Hána žije ve Veselí nad Moravou. Právě o K. Hánovi vyšel v březnovém čísle Veselských listů obsáhlý rozhovor Petry Pavkové, z něhož – s jejím svolením – vyjímám.

Pane Háno, jaké byly vaše běžecké začátky?

Začínal jsem v dvaapadesátém roce, když jsem byl na učilišti v Gottwaldově. Podařilo se mi být na besedě s Emilem a Danou Zátopkovými a následně se konal běh, kterého jsem se zúčastnil.

Vím, že pocházíte ze Svatobořic-Mistřína. Do Veselí jste se příženil?

Moje žena pochází z Vrbovců. Já jsem tehdy jel na mistrovství republiky v maratonu do Čadce a v tunelu uvízl vlak. Byli tam i někteří příotravení cestující a dcera výpravčího ve Vrbovcích šla pro vodu ke studni pro ty zraněné. My jsme tam čekali a tak jsme se seznámili. Za dva měsíce byla svatba. Nikdo tomu nechtěl věřit, ještě před kostelem v Mistříně říkala maminka nevěstě, aby si to rozmyslela. No a minulý měsíc jsme oslavili 49 let, co jsme spolu. Tehdy jsem pracoval ve Veselí nad Moravou, měl jsem závodní kolo, tak jsem každý den jezdil ze Svatobořic do práce. Až potom později jsme se do Veselí přestěhovali.

Jak jste se udržoval ve formě?

No to je zajímavé. Já jsem většinou pořád jezdil na kole. Závodil jsem v běhu, ale trénoval na kole. Když jsem dělal na dráze, tak jsem jezdil ze Svatobořic do Veselí, někdy i do Brna.

Takže cyklistika byla hlavním tréninkem?

Ještě jsem hrával jako dorostenec fotbal, ale už tenkrát si všiml, že jsem rychlý na křídle. Každý mně šel po nohách a já jsem měl nohy samou modřinu. Potom se konal v Kyjově běh Mladé fronty, zúčastnil jsem se a vyhrál. A už jsem u toho zůstal.

A to jste neměl žádného trenéra?

Až když jsem měl 45 roků, tak mne chvíli trénoval Karol Petöcz z Bratislavy. Tehdy jsem se zúčastnil mistrovství Slovenska v Hlohovci. On tam byl nejrychlejší Slovák a došel vyhrát. Mě nikdo

neznal. Celý závod jsme spolu bojovali, jak se říká „prsa na prsa“ – „on po mně, já po něm“ – nakonec jsme ze sebe vydali vše a mně se podařilo ho o 10 metrů porazit. Později na závodech vyhrál buď on, nebo já. Jenomže on vždycky padl v cíli vyčerpaný a já jsem ho zdvihl a pomohl mu. Kdysi jsme na závodech Děvín – Bratislava dobíhali zase spolu do cíle. Z řad diváků bylo slyšet: Karle, Karle! Do toho! No, Karel vyhrál a po závodě se mně omlouval, že pro tu dívku co volala, musel vyhrát.

A já mu odpovídám, aby poděkoval mé manželce, protože to volala ona, doma mně totiž říkala Karle. A od té doby mne začal trénovat.

Písemně?

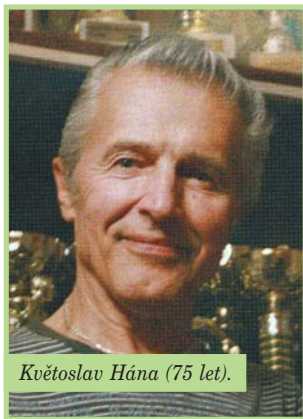
Ano, jednou za měsíc poslal dopis – rozpis, jak mám trénovat. Poslal vzdálenost a čas, ve kterém jsem to měl uběhnout. Já jsem mu zase posílal výsledky. Do té doby jsem běhal bez stopky.

Co na váš aktivní koníček říkala rodina?

Maminka byla ráda, že jsem přestal s fotbalem. A žena? Ta mně kdysi dala ultimátum. Lidé ji upozorňovali, že si vzala blázna, který pořád někde jenom tak běhal. Takže řekla: Buď běhání, nebo rodina! Na rodinu jsem nedal nikdy dopustit, tak jsem se zřekl běhání a spálili jsme tretry. Ale pak jsem byl dost nešťastný, a tak to manželce nedalo, vzala kolo a začala se mnou při trénincích jezdit a já začal znova běhat. Pak se mnou jezdila i na všechny závody a nakonec závodila celá naše rodina.

Úspěchy sbíráte všude, kam přijedete. Kterých si vážíte nejvíce?

Tak to nejdě říct. Všechny si cením. Každý pohár stál hodně sil a potu. Třeba nejvíce závodů mám

Květoslav Hána (75 let).

v Rakousku. Tam se mně podařilo 17x po sobě vyhrát pohár Dolního Rakouska. Všichni si tam mysleli, že jsem profesionál, ale já jim říkal: Já chodím do práce. Nechtěli tomu věřit, a to jsem několikrát běžel i po noční... Mám po celém světě tolik známých a kamarádů, se kterými se potkávám na závodech, a už se těším, že se zase uvidíme. Jsou to kamarádi na život a na smrt, ale při závodech si to vždy rozdáme!

Máte spočítáno, kolik závodů jste absolvoval?

To je strašně moc závodů. Tisíce! Jenom za loňský rok jsem měl 72 běhů, předloni 77. Sám se divím a děkuju za to, že jsem zatím neměl žádné problémy s klouby.

Tolik není ani týdnů v roce...

No, někdy se stalo, že jsem měl i tři závody v jednom týdnu. Brněnský pohár se běhá ve středu, Hodonín v sobotu a někdy ještě byl závod i v neděli. A když se to vynásobí těmi šedesáti, pak to jsou ty tisíce!

Na závody jezdíme převážně autem nebo vlakem. Řídím auto tam i zpět a mezitím odběhnu závod. Ale kdybyste mě viděli, když vysedám z auta... Tělo ztuhlé po cestě, nemůžu nenarovnat, lidi se na mne dívají a říkají: Co tento stařeček? Chce utíkat? Už jsem si to říkal mnohokrát: Musím zaparkovat co nejdál, aby mne neviděli, jak vylézám!

A potom jim to natřete!

Já teď běhám v kategorii nad 65 let, takže běhám s chlapci o deset let mladšími. Když jsem měl 50 roků, byla kategorie jenom nad 40 let. Až jsem

měl 60 roků, udělali kategorii nad 50... a tak to šlo dál. Teď mně slibovali kategorii nad 70, tak uvidíme! Ale člověk při běhání zapomene na všechno trápení. Tak si psychicky odpočine, že to opravdu dodá sil, i když je vlastně fyzicky vyčerpaný. Běhání je někdy jak droga! Na každý závod se strašně těším... až zazní výstřel a můžu utíkat!

Nejlepší veteránské úspěchy K. Hány (výběr):

- 1982 – Mistrovství Slovenska (Hlohovec, 17 433 m, 1. místo)
- 1987 – Mistrovství Evropy (Karlovy Vary, 10 000 m, 5. místo)
- 1992 – Mistrovství ČSFR (Banská Bystrica, 10 000 m, 1. místo)
- 1999 – Mistrovství světa (USA, Buffalo, 8 000 m, 7. místo)
- 2002 – Olympijské hry Austrálie (Melbourne, 10 000 m, 3. místo, 5 000 m, 3. místo ad. skvělá umístění)
- 2003 – Mistrovství světa (San Juan, Portoriko, 8 000 m cross, 2. místo)
- 2005 – Olympijské hry (Edmonton, Kanada, 10 000 m, 6. místo a další dobrá umístění)
- 2008 – Mistrovství Evropy (Ljubljana, Slovinsko, 10 000 m, 7. místo)

Na závěr přepisu tohoto rozhovoru, který je lehce redakčně krácen, mně dovolu, abych i já jménem vás – všech čtenářů zpravodaje – popřál panu Květoslavu Hánovi ještě mnoho sil a zdraví do dalších nejen běžeckých let.

Připravil **František Synek, PhDr.**

Jak věda pomáhá...

I když Hanka Sedláčková patří mezi posluchače teprve prvního ročníku oboru Biochemie na Přírodovědecké fakultě Masarykovy univerzity, v laboratorní praxi a dosažených vědeckých výsledcích by mohla směřovat konkurovat studentům daleko vyšších ročníků. Již třetím rokem je totiž členkou vědeckého týmu výzkumné laboratoře LORD (Laboratory of Recombination and DNA Repair – Laboratoř rekombinace a opravy DNA).

Když se ve třetím ročníku gymnázia přihlásila do programu Stáže studentů středních škol na vysokých školách podporovaného JCMM (Jihomoravským centrem pro mezinárodní mobilitu), nejspíš sama ani netušila, jakých úspěchů brzy dosáhne.

Teoretické i praktické poznatky získané během stáže se staly podkladem pro soutěžní práci. V rámci soutěže Stredoškolská odborná činnost se

H. Sedláčková při práci.

ji s ní podařilo vyhrát okresní kolo a v krajském kole obsadit druhé místo.

Nicméně stáž byla spíše startovací pozicí. Práce v laboratoři ji samotnou tak nadchla, že se ji chtěla věnovat i nadále. Sám vedoucí laboratoře ji označil za „jednu z nejnadanějších studentek, které během svého působení i v zahraničí mohl poznat“, a tak jí bylo nabídnuto v laboratoři LORD místo, aby mohla ve své vědecké práci pokračovat.

V roce 2011 se přihlásila do soutěže České hlavíčky. Její práce s názvem „Charakterizace molekulární podstaty Rothmund-Thompsonova syndromu“ se zabývá mutacemi v genu RECQ4, která jsou spojena se závažnými onemocněními související s genovou nestabilitou a vyšší náchylností k rakovině. Porota její snahu a výsledky ocenila první místem v soutěžní kategorii Genus – „Člověk a svět

kolem něj.“ Tato výhra přinesla nejen uznání její práce, ale také finanční odměnu, o kterou se rozhodla podělit s někým, kdo ji potřebuje mnohem víc a kdo nemá zdaleka takové možnosti jako většina z nás. A tak adoptovala na dálku Emma-nuela Armaha – dvanáctiletého chlapce z africké Ghany, který se díky její pomoci může nyní vzdělávat ve škole. Hanka doufá, že mu peníze přinesou štěstí i tolik vytoužené vzdělání.

Je vidno, že pomáhat se dá mnoha způsoby. Jednak tím, co děláme, a jednak tím, jak se rozhodneme s dosaženými úspěchy naložit. Přejme si, abychom se v budoucnu s rozhodnutími podobnými tomu Hančinu setkávali stále častěji.

Na závěr chci ještě Hance popřát mnoho dalších úspěchů nejen ve vědecké činnosti, ale v životě vůbec.

Anonymous

■ INFOSERVIS ■

Kulturní kalendář

Kulturní akce, které se uskutečnily v I. čtvrtletí 2012

9. 1. ■ Tančíme Zumbu, každé pondělí
14. 1. ■ Taneční a módní show, ples Lúčky a Patnáctky pro občany
18. 1. ■ Vernisáž malíře Zdeňka Chludila
20. 1. ■ Závěrečná tanečních pro současné i bývalé absolventy tanečních
21. 1. ■ Dolňácký krojový ples
28. 1. ■ Reprezentační ples Obce
5. 2. ■ Dětský maskární ples, Orel
11. 2. ■ Společenský ples SRPŠ
17. 2. ■ Ples SDH – Svatobořice
18. 2. ■ Disko ples, Spartak Svatobořice-Mistřín
18. 2. ■ Fašank, U Strmisků
4. 3. ■ Dětská pěvecká soutěž
6. 3. ■ Beseda se spisovatelem L. Müllerem
6. 3. ■ Vernisáž fotografa Ladislava Mrkvy
10. 3. ■ Košť pálenek
13. 3. ■ Koncert orchestru Czech Virtuosi
17. 3. ■ Seminář „Verbuňku“
24. 3. ■ Divadlo „100 korun na sirotky“
27. 3. ■ Beseda se spisovatelem J. Jílikem a B. Žížlavským

Kulturní akce ve II. čtvrtletí 2012

Duben

2. 4. ■ Tančíme Zumbu, každé pondělí od 19:00 do 20:00 hodin, KD
14. 4. ■ Dětský karneval – Krteček, KD
15. 4. ■ Čaj o páté, hraje Eager Swingers, KD
21. 4. ■ Divoké kočky – travesti show, KD
22. 4. ■ Degustace vín, KD
28. 4. ■ Výstava vín, KD
27. 4. ■ Stavění máje u KD

Květen

1. 5. ■ Vernisáž výstavy MUDr. Jiřího Dunděry a Dr. Aloise Šafránka, v 18:00 hod.
8. 5. ■ 30. výročí Podkověnky
13. 5. ■ Den matek, účinkují místní děti a zpěvačka Leona Bikar, Brno
27. 5. ■ Královničky – Lúčka, Podkověnka, Krušpánek

Červen

1. 6. ■ Kácení máje
3. 6. ■ Koncert u příležitosti vydání zpěvníku „Písňe ze Satobořic-Mistřína“
12. 6. ■ Školní akademie, KD
23. 6. ■ 80 let fotbalu – Spartak
29. 6. ■ Slavnostní ukončení školního roku ZŠ
30. 6. ■ Farní den

Připravované akce v letošním roce

8. 9. ■ 65. výročí Slovákého krúžku,
slavnostní koncert
15. 9. ■ Pietní shromáždění k 70. výročí
založení internačního tábora
ve Svatobořicích
23. 9. ■ Vinobraní, zarážení hory
7. 10. ■ Den seniorů, pobesedování
s kulturním programem

20. 10. ■ 35. výročí Slovákého souboru Lúčka,
slavnostní koncert
28. 10. ■ Čaj o páté
17.- 19. 11. ■ Hody
24. 11. ■ Pavlušův Mistřín
22. 12. ■ Koledování u Vánočního stromu
26. 12. ■ Vánoční koncert Mistříňanky
31. 12. ■ Silvestrovský pochod, pořádá naše obec

Rostislav Marada, vedoucí kulturního domu

Znáte dvouměsíčník Malovaný kraj?

Jde o nekomerční celobarevný vlastivědný a národopisný časopis Slovácka, který začal být vydáván již v roce 1946.

Dozvíte se v něm o historii této oblasti, místním folkloru, přírodě, zajímavých osobnostech, výtvarném umění, architektuře, archeologii, turistice

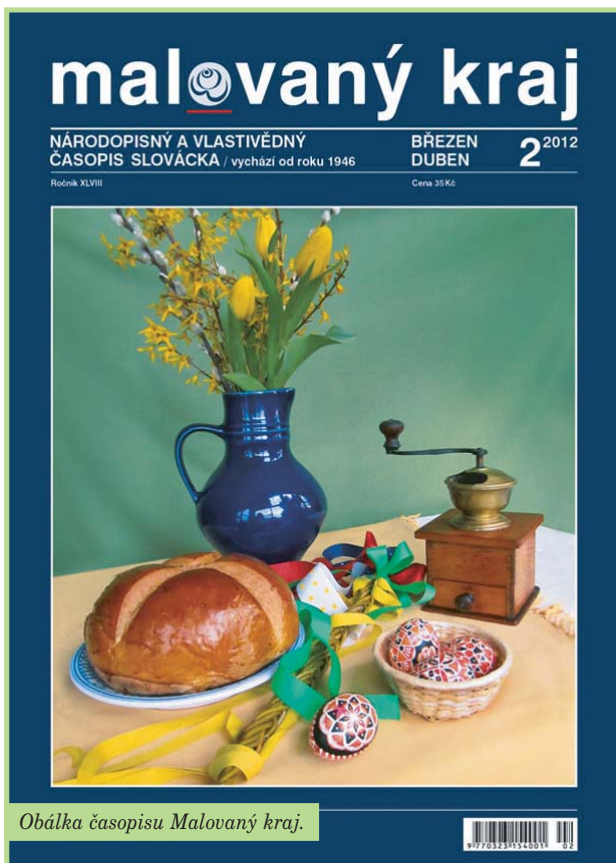
a nejnověji též o tradičních lidových jídlech regionu. Samozřejmě nechybějí ani oblíbené vzpomínky pamětníků, kalendář kulturních a společenských akcí na jihovýchodní Moravě a pohled do obsahů periodik vydávaných v celé řadě obcí. Možnost poslat do časopisu svůj článek mají odborníci i občané se zájmem o historii a folklor svého domova.

Za několik desetiletí trvání Malovaného kraje neexistuje na Slovácku vesnice nebo město, o kterých by se v časopise nepsalo, a to samozřejmě včetně Svatobořic-Mistřína. Stejně tak může být článek o vaší obci uveřejněn v některém z příštích vydání periodika.

Malovaný kraj – to je tradice pojatá moderně. Můžete se o tom přesvědčit třeba na www.malovanykraj.cz, kde jsou podrobnější informace o časopise, či na www.publero.com, kde si kompletní ukázkové číslo dvouměsíčníku lze prohlédnout v elektronické podobě.

Redakce Malovaného kraje, 17. listopadu 1a, 690 02 Břeclav (tel. 602 575 463; malovanykraj@seznam.cz) Vám na vyžádání ráda pošle na ukázkou výtisk časopisu zdarma přímo domů. Na uvedených kontaktech je možno vyřídit též předplatné – jako dárek jej ocení např. i rodáci ze Slovácka bydlící dnes mimo region.

Vojtěch Urbančík, Mgr.

Obálka časopisu Malovaný kraj.

Školní jídelna informuje

Vážení občané, rádi bychom Vám nabídli své služby v oblasti stravování. Dovolujeme si Vás oslovit s nabídkou jídla, které si můžete odebrat osobně ve školní jídelně Základní školy Svatobořice-Mistřín, případně si jídlo nechat přivést až do domu. Jídelničky jsou sestaveny tak, že si zákazník může denně

vybrat ze dvou hlavních jídel + polévka. Cena rozváženého oběda je 53,00 Kč + 11,00 Kč dopravné. Cena osobně odebraného jídla do jídlonosičů je 53,00 Kč. Veškeré informace Vám sdělíme na tel. 518 620 289 nebo na e-mailu jidelna@zssvatoborice-mistrin.cz.

Zbořilová Helena, vedoucí školní jídelny

Školní akademie

Vedení základní školy zve všechny občany v úterý 12. června 2012 v 18.00 hodin v ObKD ve Svatobořicích-Mistříně v rámci oslav 10. výročí otevření přístavby školy.

Pasport obyvatelstva 2006-2011

	Počet obyvatel k 1. 1.	Počet narozených	Počet zemřelých	Počet přistěhovaných v rámci okr. z jiných okr.		Počet vystěhovaných v rámci okr. do jiných okr.		Počet obyv. k 31. 12.
2006	3516	38	48	45	13	19	16	3529
2007	3529	38	49	66	9	28	25	3540
2008	3540	42	37	42	16	41	15	3547
2009	3547	40	40	48	11	28	21	3557
2010	3557	39	34	37	18	49	17	3551
2011	3551	44	34	58	20	45	23	3571

Děti narozené v roce 2011

Leden

Radim Kozák
Karin Pešlová
Vanessa Pešlová
Vojtěch Fremuth
Aneta Kytlicová

Únor

Petr Martykán
Matyáš Sedlár
Michaela Měchurová
Anežka Lenhartová
Emma Sýkorová

Březen

Richard Vlachovský
Natálie Briešťanská
Rafaela Novosádková
David Ilčík

Duben

Amálie Macháčková
Martin Sikora

Adriana Šťastná
Pavel Esterka
Eliška Vlčková
Jakub Lunga

Květen

Tadeáš Ryba
Jan Poulik
Zdeněk Poulik
Helena Kotásková

Červen

Victoria Stará
Tadeáš Varmuža
David Buchlovský

Červenec

Julie Demelová

Srpen

Pavel Jáger
Adam Šmýd

Robin Kyněra
Izabela Vašíčková

Září

Kateřina Vránová
Petr Janík

Říjen

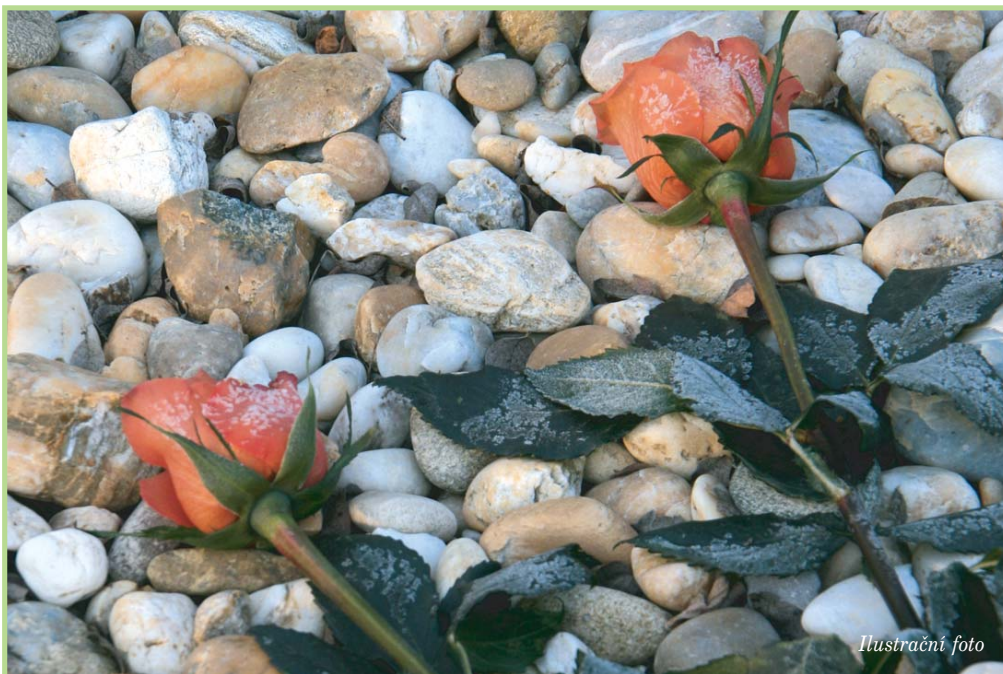
Ema Kuřilová
Matěj Chlustina

Listopad

Martin Hajný
Carol Brucknerová
Natálie Schwarzková
Nella Šumberová
Marie Duhajská
Marek Gottfried
Pavel Gottfried

Prosinec

Adam Daněček

Zemřelí občané v roce 2011

Leden

Martin Rauš (80 let)
Božena Raušová (74 let)
Alois Svozil (64 let)
Ing. Jan Kyněra (28 let)
Antonín Novotný (75 let)
Jan Polášek (81 let)
Božena Maradová (89 let)
Libuše Klásková (58 let)

Únor

Božena Kundratová (55 let)
Josef Sochor (65 let)
Ludmila Pekárková (81 let)

Březen

Marie Pekárková (87 let)
Vladislav Kůril (51 let)
Marcela Dvořáková (65 let)

Duben

Marie Němčanská (91 let)
Františka Urubková (91 let)
František Navrátil (90 let)
Rosalie Havlišová (88 let)

Květen

Dominik Mráz (80 let)
Renata Žáková (46 let)

Červen

Marie Půčková (84 let)

Srpen

Petra Lenhartová (35 let)
Alois Wiesner (66 let)

Září

Miroslav Krška (68 let)
Jiřina Nováková (81 let)
Božena Maradová (64 let)
Anna Latíková (88 let)
Jan Výlet (69 let)

Říjen

Oldřich Rybařík (78 let)

Listopad

Marie Vašíčková (59 let)
Věra Mlýnková (63 let)
Jarmila Maradová (84 let)
Ladislav Svoboda (84 let)

Prosinec

Marie Maradová (82 let)

Svatby v roce 2011

V obci Svatobořice-Mistřín bylo v roce 2011 uzavřeno 7 církevních sňatků, 0 občanských sňatků. (Mimo obec bylo uzavřeno 16 sňatků a dále bylo 10 rozvedených manželství). **Zdenka Gazdová**, matrikářka

Naši jubilanti

Duben 2012

70 let	Marie Neduchalová Marie Bystřická Jana Lungová Božena Výletová Marie Vašulková
75 let	Anděla Bartošíková Jiřina Daněčková Růžena Seloucká
86 let	RNDr. Mgr. Zdenka Poulová
87 let	Rozalie Veselá
88 let	Antonie Řiháková Veronika Brhelová
92 let	Antonín Vašulka František Marada
95 let	Ignác Železník

Květen 2012

70 let	Karel Šimeček Ján Matlák Mgr. Ivana Handschkeová
--------	--

75 let	Marie Pecháčková
80 let	Jaroslav Prajer
86 let	Jiřina Polášková Jaroslav Polásek
87 let	Růžena Ivičičová Terezie Novotná
88 let	Anna Šnejdarová
92 let	Jan Koudela
93 let	Božena Železníková

Červen 2012

70 let	Františka Sedlářová
75 let	Jarmila Formanová
80 let	Marie Procházková

50. výročí uzavření manželství

Květen 2012	manželé Antonín a Libuše Hajní
Červen 2012	manželé Josef a Jaroslava Slezáčkovi

Zdenka Gazdová, matrikářka

■ FOTOGALERIE – Z DĚNÍ KOLEM NÁS ■

Předtančení na plesě Lúčky a Patnáctky pro občany.

Děti dodržují tradice – hrkání na Bílou sobotu.

Z vystoupení Scholičky v Rajhradě.

Koncert Scholičky s pořadem Tisíc andělů v našem kostele.

Momentka ze školního karnevalu.

Skupina masek „asiatů“ na školním karnevalu.

Členky Sokola u Tyršova pomníku.

Cvičení Sokolů v Liberci.

Momentka ze školního tělocviku.

Myslivecký odpočinek po jarním sčítání zvěře.

*Děti Scholičky mezi nejmenšími
v dětské domově.*

Stavební stroje zhotovují povrch cyklostezky.

Na čas byl u Palánku částečně omezen provoz.

*Jarní motiv krajiny na hranicích katastrů
Mistřina – Šardic – Stavešic.*

Tak jsme se přece jenom dočkali

Pan starosta Ing. Mgr. František Měchura nás všechny na obecním TV infokanálu potěšil začátkem května slovy: „Tak jsme přece jenom dočkali. Obec je k nepoznání. Sjela se sem celá kavalerie mechanizačních prostředků, velmi složitých strojů, které jsme možná nikdy neviděli. Jsme rádi, že sehrané partě jde práce od ruky. I když nám to trochu komplikuje život, musíme tolerovat změnu možností pohybu. Děláme to proto, aby to bylo lepší,

a nakonec to děláme pro sebe. To nás všechny musí těšit nejvíce. Termín 30. 6. 2012 „finito“! Žádáme všechny občany, aby trpělivě sledovali změny vyvolané pokračováním stavby. Ušetříte si zkaženou náladu a ztrátu času. Děkuji za pochopení.“

Dobrá nálada neopustila ani Antonína Zálešáka, který před uzavřením křižovatky v Mistríně stačil obdělat svůj vinohrad, a pak na poslední chvíli vesele ujížděl domů...

redakce

Zpravodaj obce Svatobořice-Mistřín

Zpravodaj obce Svatobořice-Mistřín ■ Ročník 18, číslo 2/2012 ■ Čtvrtletně vydává Obec Svatobořice-Mistřín ■ Povoleno Ministerstvem kultury ČR, č.j. MK ČR E 12431 ■ Řídí redakční rada při OÚ ■ Šéfredaktor PhDr. František Synek (e-mail: synek.fotofolklor@seznam.cz, tel. 604 384 410) ■ Grafický design a typografie KAM Studio Kyjov ■ Tisk Antonín Horák Svatobořice ■ Internetová verze na adrese: www.svatoborice-mistrin.cz/zpravodaj ■ Uzávěrka tohoto čísla byla: 10. března 2012 ■ Číslo 2/2012 vyšlo 15. května 2012 ■ Uzávěrka čísla 3/2012 bude 10. června. Číslo vyjde 9. července 2012 ■ Příspěvky čtenářů neprochází jazykovou úpravou ■ Redakce si vyhrazuje právo na jejich krácení ■ Redakční spolupráce: PaedDr. Jindřiška Faiglová ■ Uveřejněné názory a stanoviska nemusí být vždy totožné s názory vydavatele ■ Materiály se přijímají v informační kanceláři na Obecním úřadě Svatobořice-Mistřín nebo na e-mailových adresách: obec@svatoborice-mistrin.cz, synek.fotofolklor@seznam.cz ■ Náklad: 1300 ks ■ Neprodejné!